a ¶ Patronatus. vt. ⁊ §. ea. l. §. dolum.
b ¶ Non persone. sic. j. de no. ope. nū. l. de pupillo. §. ħ.
c ¶ Sunt percepti. ⁊ etiam anteriores. vt. j. l. proxi.
d ¶ Fauiana. Quaten⁹. i. q. ⁊ et est aliud in actiōe i factū que datur creditoribⁿ: q⁹ fructⁿ medio tpe pceptī i ea nō reuocantur. vt. j. q̄ in frau. cre. l. fi. §. non solū. ⁊ facit. §. de vsu. l. videamus. §. in fauiana.

Si pfonⁿ. ¶ Casus. Libertⁿ istituit patronuz ex debita portione ⁊ aliq̄ alienauit i fraudem suā. pfonus adiuit: nūqd poterit reuocare? nō. sed repellit a cōtratabu. ista act. nō. l. temporalis ſz ppetua sic ergo si pfonus habet legitimaz portionem: non aget hac act. Sed si libertus decedit intestatⁿ pfonus potuerit alienata in fraudē reuocare: et si plures sunt patroni reuocat viriliter. similiter si plures sunt liberi oēs reuocant viriliter. sed si vnus defuit reuocare portio eius nō accresceit alteri. Ciuia.

c ¶ Ex debita. scil. est tertia. Sed ad qd cū tertiaz habere possit. naz potest petere cōtratab. quod. j. statim dicit: Rñ. pōt. habere tertiā eorum q̄ apud libertum remāserant tpe mortis. Itēo. in parte. secus si i totuz esset heres institutus vel ab intestato: q⁹ nō hz ōta. reuocat tñ. vt. j. ea. l. §. patronuz. ⁊. §. fi intestatus.

f ¶ Ignorānti. immo de errore facti ponit exemplū cum dicit nū ignorat ⁊c. sed dic q⁹ nesciebat se posse reuocare de iure: ex quo erat ifitutus heres ſz ex parte: sciebat tñ alienata. et expone ignorat alienata. ſ. sic vt credat p hoc posse reuocare. Vel dic q⁹ credebat q⁹ ſz pro parte esset heres ⁊ adiret posse reuocare alienata qō ex vetuit. voluit enim lex vt pzius pfonus iste i stitutus petat cōtratab. ⁊ coheredes. ⁊ ita patuet eos potiōre hereditatis: ⁊ legata ⁊ donationes cā mortis deducat in irritū: q̄ reuocet alienata inter viuos: vt ſ subtē. ⁊. §. si qs omiſ. cau. tef. l. q aūt. §. si pmum. Item caute dicit ius. secus si factum ignoranti. vt. §. de bo. lib. l. paul⁹. Itē in iure videt ōtra. §. §. le. ū. l. qui fideicommissum. Sol. ibi.

g ¶ Cōtratab. ⁊ cohēdes hodie ageret ad supplemētum. vt insti. de suc. lib. §. sed nostra.

h ¶ Nō fecit. imo adeūdo iudiciū liberti ē secut⁹. vt. ⁊. C. de inoffi. test. l. parētibus. ⁊. §. de mino. ſ. filius. ⁊ facit. §. de contratab. filium qs.

i ¶ Ex assefecus si pro parte. vt in pnin. huius. l. ⁊. facit. j. proxi. §.

k ¶ Fauiana. hac scilicet ratione allegata. ⁊ so. vt nō excludat. ⁊ not. q̄ tum faciebat debita portio pfonī si nihil esset alienatū in fraudē. Quid ergo si libertus donauit interiuios in fraudē ⁊ pmisit se nō vēturū ſ sub pena. nōne pfonus cōuenire ad penā q⁹ est heres vel nunquid repellit ab agendo: Rñ. nō: q⁹ ſz sit heres in hoc pl⁹ pōt q̄ defit ctus q⁹ cū rescindit pricipale. i. donatī. ergo accessoriū vt pactū enictionis vel pene. ar. §. de euic. l. pater. in vēditis vero vel simlib⁹ non fit reuocatio nisi ōtenus faceret aliq̄d libertus in fraudē patroni. vt. ⁊. §. e. l. j. §. si qs. ⁊. §. si mutuam. ⁊ no. §. ea. l. in. pnin.

l ¶ Si intestatus. facit. §. proxi. §.

m ¶ Virilē tantū. ſ. tertie vel legitie. vt. j. e. l. proxi.

n ¶ Relicta. p codicillos: vel reliqt eoipo q⁹ i alios non depoſuit. vt. §. de iure codi. l. cōficiūtur. ij. rñ.

o ¶ Aliquid. ſ. reliqt patrono.

p ¶ Dando. inter vinos. Accursius.

q Quodcūq⁹. Anam partē. vt. ⁊. §. l. proxi. §. si plures. Accur.

r ¶ Accresceit. vt. et. §. de bo. lib. l. si ex trib⁹.

Enetur. ¶ Casus. Si libertⁿ alienat mihi in fraudē teneor fauiana. si ille q est ꝑdēnatus restituere nō vult iurat in litē. Nō. ħ ſpāle regulare est i stricti iuris nō iurat i litē. §. §. i litē iur. l. i actio. ħ fallit. §. ne quis eū. l. si p aliū. §. mēti. Ui.

e ¶ Accepit. sibi retenturus. ⁊ sic nō ē ſ. j. e. libertus. vel solue vt ibi. Acc.

t ¶ Iurauerit. hoc speciale vt iureē in litem in act. stricti iurz. q⁹ ſz sit pfonalis hec actio: in rē tamen scripta est fm Azo.

Si libertⁿ. ¶ Casus Libertⁿ mutuans pecuniā filio cōtra se. cōmace. dabit in filiuz act. si libertⁿ cēt minoz fili⁹ dabit fauiana act. h. d. cuz duabus. ll. seq. Ciuia.

v ¶ Ego. Habet. q⁹ nō est mutuuz sed aliⁿ ſ ctus vt ficta donatio. vt. §. l. proxi. ⁊. §. ad mace. si filius. §. is autē.

x ¶ Ed si minoi. Succurri. p restī. i iteg. ſ fauiana nisi pbet actor minoē locupletatum. vt C. si aduer. cre. l. j.

Ius libertⁿ. ¶ Casus. Libertus pōt donare amicis suis bene merētibus: etiaz si portio pfonī minuat. sīnō facit in fraudē patroni. aliter reuocat. Ciuia.

y ¶ Legare. ⁊ sic cessat dolus. ſz secus si colorē querat. vt. C. de fac. san. eccl. l. iubemus. §. j.

z ¶ Merētib⁹. ħ non ārtur fraus. ſz i dōa. iter viuos sic. vt. §. e. l. j. §. j. ac.

Si id qd. ¶ Casus. Si libertus aliena

do nihil videt in fraudez facere.

Idem. Lex. iiij.

Quodcūq⁹ dolo malo liberti alienatum est: fauiana actione reuocatur. ⁊ si plures patroni sint omnes vnam partem habebunt: sed si viriles nō pētāt portio ceteris accresceit. qō i patronis dixi et in liberis patroni est: sed non simul venient sed patronis deficientibus.

Paulus. Lex. v.

Enetur fauiana actiōe tā quis qui accepit: q̄ ipse qui iussit aliū dare id quod ipsi donabatur. ¶ In actiōe fauiana si res non restituatur tanti condēnabitur reus quanti actor in litem iuraueritc.

Iulianus. Lex. vi.

Si libertus cū fraudare patronū vellet filiosa. contra senatusconsultum pecuniam crediderit: non erit inhibenda actio fauiana: q⁹ libertus donasse magis in hunc casum intelligendus est in fraudem patroni: q̄ contra senatusconsulto. credidisse.

Secuola. Lex. vij.

Ergo si senatusconsultū locum non habet: nō cessat fauiana cum exigi possit.

Iulianus. Lex. viij.

Sed si minoi q̄. xxv. annis natu filiosa. crediderit: cā cognita ei succurri debet.

Idem. Lex. ix.

Iuus libertus donare bene merentibus amicis potest: legare vero nec bene merētibus amicis potest: quo patroni partem minuat.

Affricanus. Lex. x.

Si id quod a liberto i fraudem alienatum est non exteet: actio patroni cessat quemadmodum si pecuniam in fraudem abiecisset: aut etiam si is qui mortis causa a liberto accepisset eaz rem vendidisset et bonefidei emptoz eam vsucepisset.

Paulus. Lex. xi.

On videt patronus frau dari eo q⁹ cōsentit: sic ⁊ qō volente patrono libertus donauit in fraudem patroni: ⁊ desiſt esse in rerū natura cessat caluisiana act. vel pauliana. Accursius.

d ¶ Cessat. contra acceptozē. ⁊ sic non ob. §. de bo. li. l. etiam. §. fi.

D On videt. ¶ Casus. Si libertus alienat consentiente patrono cessat fauiana actio. q⁹ non videtur fraudari qui sciens. Quia volenti dolus nō infertur. C. de transactionibus. l. cū donationis. Vlianus.

b ¶ Patronⁿ. vt. j. de reg. iur. non fraudātur. ⁊ C. e. l. ij. ⁊. j. q̄ in frau. credi. qui autem. §. hoc edictum.

Libertus.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

Si tabule testamēti nul. exta.

LIbertus. ¶ Casus. Libert⁹ tuus volebat tradere in fraudē tuā titio fūdū: tradidit fcio cū pueniffet iter titiū: z fciū: nūqd post traditionē poterit agere fauiana: ?z q̄ fic. nā ſi libert⁹ alienat i fraudē patroni: alu tradēdo fiue alij iuſſu alter⁹ ſemp loc⁹ eſt fauiane act. Ui.

a ¶ Eum. ſcz fundum. Accurſius.

b ¶ Mādati. vt. ſ. que in frau. credi. l. hac i factus.

c ¶ Quid enīz. 3. ā. eod. l. tenef. l. pri. Sol. ibi. Aliū. q̄ ibi vtrq; fuit acqſitus hic inḃēti tātū. Aliū hūt hic in lra nō. ibi: qd enīz non pōt dolo? z c. q. o. tenetur: z ille. ſ. prima placet/ z non habeas non.

Onſtitutiōe. ¶ Casus. De directa fauiana z caluiſiana in oḃus phaduſtis: in. l. iſta ponit qdā caſus in quo inſpecta fili rōne eqtatis dat vtilis. bñ ſcitis. ſi q̄s arrogat impuberē auct. iperatoris. poſtea emancipat eus tenetur ſeruare quartā: ponam⁹ arrogator aliq̄d in fraudem filij alienauit: nūqd fili⁹ pōt reuocare vtili fauiana vl caluiſiana: Reſpō. q̄ fic. Ro. ſi q̄s arrogat impuberem ex cōſtōne diui pij tenet ſeruare quartas. in. iſti. q. mo. ſol. ius pa. §. ſi aūt. C. de adop. l. ſi arrogatur. ac. ſ. vtili. Ainia.

d ¶ Conſtitutione. facit. ſ. de adop. l. ſi arrogator. z inſti. de adop. §. cuz aūt. z. C. de adop. l. cū in adoptiuis. §. cum aūt.

e ¶ Pertineat. vt z inſti. de adop. §. ſz ſi decedēs.

f ¶ Quaſi p caluiſianā. i. per vtilē. Sz arg. 3. ā. ſi a parē. quis fur. ma. l. ij.

¶ Si tabule testamenti. Alldition. Rubri. iſta ita continnat de bo. poſ. fm tab. q̄ eſt ex teſtō qualiter heredes iure ciuili ſuccedāt dictū eſt. verū quia aliq̄ſi teſtō: decedit intestatus: z ita tabule teſtamēti nō extāt. poniſ rub. ſi tabule teſtamenti nulle extabunt ſcz ālīter ſuccedant ab intestato videamus: q: in ſuc. ab intest. ārtuo: ſunt grad⁹. prim⁹ eſt liberoz. prio ponit vñ liberi: z q: iſtis ḃo. poſ loc⁹ eſt ſucceſſioni anectit de ſuccef. edic. q: vltiolocus eſt. vñ vir z vxor ponit vñ vir z vxor: ſz q: vir z vxor: ſūt caput affinitatis: z inter affines ſunt p hibite nuptie pōt ō gradibus affinitatis. et iſta cōtinuatio poniſ. ſ. l. j. ¶ Et eſt dria inter iſtā rubri. z ſuperiozes: ſi tabule teſtamēti extabuūt: q: illa ſapit aliq̄d cū illa de bo. poſ. fm tab. quia ali q̄ſi extant ſolēnes: tūc locū hz ſz tab. directa. aliq̄ſi minus ſolēnes iter liberos tūc locū hz vtilis ſz tab. Iſta rubri. ſi tab. teſt. nulle extabūt/ locus erit ſucceſſioni ab intest. tātū: videt ſicut diceret de ſuc. ab intest. Et dicunt nō extare. ſ. l. j. §. pe. q: oibus modis decedit intestatus. inſti. de here. ab intest. i prin. z q: locus eſt ſucceſſioni ab intest ſuccedit p bon. poſ. heres. Quid differt iſta rubrica ab ſeriori rubri. ſ. ō ſu. z le. here. q̄ eſt pe. rubri. hui⁹ libri: Differt: q: ibi tractatur de ſuis z legi. here. q̄ vocant ad ſuc. iure ciuili. hic vero tractatur q̄ſi locus eſt ſucceſſioni ab intesta. iure ciuili vel pretorio: ſed ſpāliter iure ptorio. de pria parte rubri. agitur. ſ. l. j. de ſecūda. ſ. eo. l. ſcripto. Ainia.

Ibertus cū fraudandi patroni cauſa fundū ſcio tradere vellet ſcius titio mādauit vtcum accipiat: ita vt inter ſciuz z titium mandatum contrahatur: q̄ro poſt mortē liberti patronus vtrum cum ſcio dūtaxat qui mādauit actionem habeat: an cuz titio qui fundū retinet: an cuz quo velit agere poſſit? Rñ. in cum cui donatio quaſita eſt: ita tamē ſi ad illum res peruenerit actio dabit: cum omne negocium q̄ō cius voluntate geſtū ſit in condēnationē cius cōferatur. Nec potest videri id præſtaturus q̄ō alius poſſidet: cum actione mandati conſequi poſſit ita vt aut ipſe patrono reſtituat: aut cum cū quo mandatū contraxit reſtituere cogat. quid enim dicemus ſi is qui iure interpositus eſt nihil dolo fecit? nō dubitam⁹ quin omnimodo agi non poſſit: quid enīz pōt videri dolo feciſſe qui fidem ſuam amico cōmodauit: qui tam alij q̄ ſibi ex liberti fraude acquiſiuit.

Paulus. Lex. xiij.

Onſtitutione diui pij cauetur de impubere adoptando vt bonis quē mortis tempore illius qui adoptauit fuerūt quarta pars ad eum pertineat q ado ptatus eſt. ſed z bona eius q̄ acq ſiuit pri reſtitui iuſſit: ſi cauſa cognita emancipatus fuerat quartam perdit. ſi quid itaq; i fraudē eius alienatū fuerit quaſi p caluiſianam vel fauianam actionē reuocandum eſt.

Si tabule testamēti nulle extabunt. Titulus. vj.

Ulpianus. Lex. vnica.

Oſteaq̄ prætor locutus eſt de bonorum poſſeſſiōē: cius qui teſtatus eſt tranſitū fecit ad intestatos cum ordinem ſecut⁹ quem et lex xij. tab. ſecuta eſt. Iuſt enim ordinariū ante de iudicijs teſtantiuz: z ſic deinde de ſucceſſione ab intestato loq. Sed ſucceſſionez ab intestato i plures partes diuiſit. fecit enim gradus varios. primuz liberozū. ſecnndū legitimozum tertiū cognatozum: deinde viri z vxoris. ¶ Ita aūt ab iteſtato pōt competere bo. poſ. ſi neq; ſz tab. neq; contra tab. bon. poſſeſ. agnita ſit. ¶ Plane ſi tēpora qdē bon. poſ. ex teſtamento largiebant: verū tamē repudiata eſt bo. poſ. dicendū eſt ab intestato bo. poſ. iaz incipere. cū enim is q repudiauit bo. poſ. petere non pōt poſt repudiationem: conſequens erit vt ab intestato poſſe peti incipiat. Sz z ſi ex carboniano edicto bo. poſ. data ſit/ magis ēvt dicere debeamus ab intestato nihilomin⁹ poſſe peti. vt enim ſuo loco oſtendimus nō impedit bo. poſ. edicta lex carboniana bo. poſ. ¶ Recte aūt prætor a liberis initium fecit ab intestato ſucceſſionibus: vt ſicut contra tab. ipſis defert: ita ab intestato ipſos vocet. ¶ Liberos aūt accipere debem⁹ quos ad ⁊ tab. bo. poſ. admittendos dicimus tam naturales q̄ adoptiuos. ſed adoptiuos hactenus admittim⁹ ſi fuerint in prātē. cetez ſi ſui iuris fuerint: ad bo. poſ. nō inuitant: q: adoptionis iura diſſoluta ſunt emancipatione. Si q̄s filiū ſuū emācipatū in locū nepotis adoptauit z emācipauit cū haberet in prātē z nepotez ex eo: queſitū eſt apud marcellū an adoptio reſciſſa ipediat nepotē. ſed cū ſoleat emācipato pri iūgi nepos: q̄s nō dicat z ſi adoptat⁹ ſit z q̄ſi fili⁹: nihilomin⁹ filio ſuo eū nō obſtare: q: q̄ſi fili⁹ adoptiuus eſt in prātē nō q̄ſi naturalis. ¶ Si heres iſtitut⁹ nō hēat volūtatē: vel q: ciſe ſunt tabule vel cācellate vel q̄ alia rōne volūtatē teſtatoz mutauit: voluit q; iteſtatoz decedē: dicēdū ē ab iteſtato rēḃabituros eos qbo. po. acceperūt.

Osteaq̄ Iuriſcō. cōtinuat ſeipſz: ex q̄ ptor dixit de ſecūdis tab. q̄ eſt ex teſtō. videam⁹ de ſuc. ab intest. nā eūdem ordinē ſicut. l. xii. tab. ſecut⁹ eſt ptor. iſti ſuſt grad⁹ ſuce dēdi. prio vocant⁹ vñ liberi. ſcdo legitimi. tertio cognati. ārtoviz z vxor. vbi hz locū bo. poſ. fm tab. nō ē loc⁹ ſucceſſioni ab iteſta. Carbo. aūt bo. poſ. ſ. non facit ceſſare ſucceſſionem ab iteſt. ¶ Recte. Quatuor ſunt gradus/ q̄ ptor recte facit initium a liberis. naz liberi vocant⁹ ab intesta. ſiue ſint legitimi z naturales: ſiue ſint legitimi tm̄. nam adoptiui admittunt⁹ ſi fuerit i pote ſtate. Sed ſi q̄s hz filium emācipatū in locū nepotis adoptauit eus: z eum emācipauit q̄diu filius in prātē erat legitimus z in prātē verū ſi emācipatus eſt definit fili⁹ adoptiu⁹ eſſe: z eſt locus ſucceſſiōi ab iteſt. cū nullū eſt factū teſtm̄. Sed z ſi fecit teſtm̄ reputat hēdes indignos vel incidit tabulas teſtā. Et ſi teſtator filiū emancipatū heredē fecerit filiuz quē habebat i prātē pretexit. res reducit ad cām intestati: z ideo locus erit ſucceſſi. ab iteſt. Ainia.

s ¶ Poſſeſſione. ſcilz fm tabulas z cōtratabulas. vt. ſ. §. ita autem.

h ¶ Intestatos. q̄ō cōtingit multis modis. vt iſti. de here. ab intesta. i prin. Itē in alio. vt. ſ. §. ſi heres. z facit. ſ. de acq. heſ. l. q̄diu. z in aut. de her. z fal. §. his igitur. colla. j. z C. cōia de ſuc. l. anteq̄. et j. ad tertul. l. ij. §. ſi bono rum. z inſti. de her. ab intest. §. ſed ea. z. C. de l. ij. ſt. §. de ſta. l. filiū. §. j. ſz ar. §. in aut. de nup. col. iij.

i ¶ Gradus. i. capita.

k ¶ Liberoz. iſti. de here. ab intest. §. ante emīz ꝛc.

l ¶ Incipiat. vt z. C. qui admit. ad bo. poſ. l. fi.

m ¶ Oſtēdimus. vt. ſ. de car. edic. l. ō bōis. §. hnic

n ¶ Edictalem. id eſt eam q̄ ex edicto ptoris deferetur. vt. j. ti. j. l. j.

o ¶ Dicimus. vt z. ſ. de cōtratabu. l. j. in prin.

p ¶ Non inuitantur. facit C. de adop. l. cuz in adoptiuis. §. ſed ſiquidē. z. §. finaūt. z. C. de ſu. z. legi. ſi te. z inſti. de here. ab intesta. §. emancipati. z. §. at hi. z. §. minus.

q ¶ Adoptauit. ſ. postea.

r ¶ Emancipauit. iteruz.

Tabule testamēti proprie ſunt testamētuz in ſcriptis cōdituz ſigna tū et pſectū fm do. Albe. i ſuo dictiona.

s ¶ Reſciſſa. id eſt que eſt reſciſſa. Accur.

t ¶ Iungi nepos. vt z. ſ. de coniung. cum emā. li. l. j. in prin.

v ¶ Quaſi fili⁹. z etiam non denuo emancipatus vt ſubijcit. z hoc niſi tanq̄ pater hui⁹ nepotis ſit adoptatus. vt. ſ. de contra tabu. l. iij. §. j. Arg. contra. ſ. de lib. z poſthu. l. filio.

z ¶ Obſtare. multo magis ergo nō nocet filio ſuo quādo loco nepotis eſt; z eſt iterum emancipatus.

y ¶ Quia inciſe. volūtate teſtatoris: vt ſubijcit.

3 ¶ Acceperūt. immo videtur q̄ fiſcus. vt. z. ſ. de his que in teſta. delē. l. prime. in prin. z. C. de his q. vt indig. l. hereditas. Solu. plene dic vt. C. de teſta. l. pe. Item contra. ſ. de teſta. mili. l. militis. §. veteran⁹. ſed licet ipſo iure nō reſcindātur inſtitutiones/ legitimi tamen aduo-

cant a scriptis fm Azo. Ut ibi nudis verbis: hic facto. ⁊ sic etiã solui tur insti. quib⁹ mo. testa. infir. §. ex eo. nisi sit miles testator. vt. s. de testa. mili. l. i fraudẽ. §. Ite contra. s. si quis aliquẽ test. phi. l. j. in prin. vbi cosiscantur. sed dic vt ibi. Alcur.

a ¶ Preteritus. ⁊ fic ipso iure totũ testamentum nullũ. vt. s. de iniusto test. l. filio. ⁊ insti. de exhere. libe. in princi. als si ya leret testamentum ageret querela prehabita bon. pos. gta agnoscende litis vt. C. de inoffi. testa. l. ũ. ⁊ nõ peteret vnde liberi ab intestato. vt. s. ea. l. i pric. nisi perlata querela.

¶ Vnde liberi.

Mãcipatus. ¶ Casus. Si scripti hẽdes adierũt here. ⁊ emancipatus nõ petit bo. pos. cõtratab. non videtur per vnde liberi vocari: nec res reducetur ad causam intestati: quia patronus preteritus non ꝺz petere bonorum cõtratabu. sed primo ab intesta. succedere. Cluius.

b ¶ Emãcipatus. hic est tit. vñ liberi fm quosdaꝫ als est sub tit. si tab. testa.

c ¶ Adierint. qꝫ potuerũt de iure ciuili. vt. s. de contratabu. l. filium. in prin. non de iure pretorio per fm tabu. vt. s. de secun. tabul. l. ũ. in prin. ⁊. §. expectandi.

d ¶ Possessionẽ. hic punc ta. ⁊ quod sequitur ex il la. ⁊c. est rñ.

e ¶ Heredes. qui adierũt hẽditatẽ. Jo.

L Iberi. ¶ Casus. Liberi naturales vocantur iure ciuili. sed si capite sunt minuti vocanẽ iure ptorio nihil ꝛ̃ eõt liberi adoptiui: qꝫ tũc nõ possunt vocari iure ptorio. Aiuia.

f ¶ Liberi. quidã habent hic rubricã vñ liberi. alij s. in. l. emancipatus. alij post illã fl tabu. test. nul. exta. ⁊ vnde libe.

g ¶ Minuti. minima vt emãcipatione. vt. ⁊. j. vñ cog. l. ũ. secus si maxima vel media. vt. j. ad tertulia. l. j. §. capitis. et facit ad. l. insti. de here. ab intesta. §. emancipati. ⁊. §. at hi. ⁊. §. cadez. Sz ꝛ. §. de contratab. l. ũ. §. si qs filio. Sol. vt ibi.

B Onorũ. ¶ Casus. Si tabule testamẽti nulle extant: si minus solẽnes nõ signate sigillis septẽ testium/locus erit successiõi ab intestato. C. de testamẽtis. l. vlti. §. ex imperfecto. Aiuianus.

h ¶ Signatas. vt. ⁊. C. e. l. ũ. ⁊. §. e. l. j. in prin. Et no. q̃ hic bono. pos. nõ datur liberis in successiõe linee materne. vt. C. de suis ⁊ leg. l. quotiẽs. ⁊ est ratio vt ibi not. ⁊ probatur hoc idem. j. l. si qs. in princi. ⁊ facit. C. de testa. l. si vnus. in prin.

I Ꝭ qs. ¶ Casus. Si liberi q̃ vocantur ad bo. pos. non sunt/vocãtur vlteriores. Anum sciatis: si quidã sunt in potestate: quidaꝫ emancipati ⁊c. Emancipati vocanẽ ad dimidiam: sed si est nepos ex alio filio pôt sibi succedere. sed si filio⁹ emancipatus non petit boñ. pos.

i ¶ Eiusdẽ familia. Per hoc aperte not. q̃ natis ex filiabus vel ex nepotibus etiã ex filijs non daꝫ vnde liberi: quia in familia defuncti aui vel proaui nõ fuerunt. vt insti. de pa. po. §. fina. ⁊ probatur. C. de suis ⁊ legi. l. quotiẽs.

k ¶ Dimidiã. p edictũ de cõiũgẽ. vt. s. de ꝛiũg. lib. l. i. in prin. ⁊. §. j.

l ¶ Dũtaxat. qꝫ eis solũ faciebat iniuriã p edictum de coniungendis.

m ¶ Obstet. sed obst. nepoti pater suus: qui si decesserit solus nepos admittitur. vt. s. de Stabu. l. si emãcipatus. idẽ si repudiet. vt. j. ea. l. §. fi.

n ¶ Procreauerit. fac. s. de Sta. l. si emancipatus.

o ¶ Bonorum possessionem. vnde liberi.

p ¶ Nepotibus. in aui potestate retentis.

q ¶ Solis natis. ⁊ eis solis p edictũ de cõiũgẽ. fa ciebat iniuriam.

r ¶ Nõ etiam reliquis. forte nepotibus alteri⁹ filij p̃mortui: si autẽ ille viueret soli ei accresceret qõ ꝗ eius frater repudiaret. vt. s. de coniung. cum emanci. libe. l. j. §. si quis ex nepotibus. in fin. Vel ei nõ soli vt ibi not. Jo. et facit. s. de bo. pos. l. iñ. §. fi. Ut dic reliquis sc̃z fratribus eius.

J pater. ¶ Casus. Si pater emãcipat filium ⁊ nepotes in ptãte retinuerit: si filius decessit egtas suadet vt vocet in pos. ⁊ si soꝛoꝛem habebat cũ soꝛoꝛe vocabit̃ nisi ista soꝛoꝛ alia rõne excludere tur. Aiuianus.

s ¶ Si pater. pone casuꝫ. vt. s. de coniungẽ. l. emãcipato. ⁊ de colla. bo. l. si quis filium.

t ¶ De bonorũ possessione. vnde liberi. Accur.

v ¶ Ut eius. nepotis.

x ¶ Patris detur. vt. s. l. pri. ibi: nam ⁊ si filius.

y ¶ Bona. huius nepotis q̃ nepos q̃ ad patrẽ suuꝫ habetur pro emãcipato.

z ¶ Soꝛoꝛi. post emancipationem concepte.

a ¶ Aius. fic. ⁊. s. de col. bo. l. j. §. is quoq̃.

¶ Cripto. ¶ Casus. In. l. ista ponitur quidã casus spãlis ⁊ notabilis valde. Si pater extraneum scribit heredẽ ⁊ filiũ exheredat scripto herede deliberante decedit filius: idubitãter eius filius erit hẽs. nam licet videatur non posse precedere filiũ/tñ hic ꝛz ipo desse. Anum sciatis: bo. pos. vñ liberi daꝫ liberis ⁊ econtra. bo. pos. vtilis datur parentibus in bonis liberorũ: inspecta pietate nõ ordine nature turbato/ordie mortalitatis Unde no. duo: si filij⁹ qui est in potestate exhẽdat: ⁊ script⁹ heres deliberat: interim non est locus successioni ab intesta. naꝫ q̃diu ⁊c. §. ó acq. here. l. q̃diu. Fallit cũ filij⁹ exheredaꝫ ⁊ nepos est ex coꝛ: quia ille res poterit adire. Ite no. q̃ parẽtes vocantur turbato ordine mortalitatis. j. de bo. dã. l. cum ratio. sed liberi vocantur per directã bo. pos. parentes per vtilem. Aiuia.

b ¶ Susceptus. i. natꝰ. idẽ est si conceptus. vt. C. de inoffi. testa. l. si quis filium. in prin. secus si nec cõceptus. vt. j. de su. ⁊ le. l. si titius. ⁊. l. seq.

c ¶ Cuius. als cuius. i. mortẽ cui⁹ scilꝫ patris. ⁊ als cui scilicet nepoti post mortẽ patris legitima defertur hereditas sz aui. non enim tempus mortis sed quo apparet defunctũ intestatum decessisse inspicitur. vt insti. de here. ab intest. §. cum autem.

Tenuerit.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

a ¶ Tenuerit. scils filius quo ad succedendũ: qz nunq̃ fuit ci viuo dela ta. ⁊ fm hoc qz.i. qz ⁊c. zest ratio quare non pōt dici nepotem nō suuz ano ⁊ alia ad idē sequit ratio cū ipse ⁊c. Vel dic secūdo tenuerit scs ne pos: tunc est ratio remotiua quare videatur nepos non suus ſz que sequitur cum ipse ⁊c. est in contrarium que preualet. Accursius.

b ¶ Agnatus. posito q̃ nō sit suꝰ: ergo nec agnatus: qz ois suꝰ est agnatꝰ ſz nō cōuertit. vel non est agnatꝰ. i. admittēdus vt agnatꝰ: qz edictū successorium nō hz locū in agnatis: sed hodie secus: vt institu. de legi. agna. suc. §. placebat. Accursius.

Edictum successoriū i agnat: locū non hz.

c ¶ Exheredatꝰ. vt in nostro casu: nec fuit necesse cū pater eum precederet. vt. ff. de iniust. test. l. i. si qs filium. in prin. nisi ppter timoꝛē. l. vellei. e. q̃ haberet locū si filiꝰ viuo patre suo decedat: vt insti. de ex here. lib. §. postḥumorū. qd hic nō fuit: qz non viuo auo ſz post mortē eius decessit filius. et sic nō hz locus lex vellei. a. vt. C. de inoff. test. l. ii. qui s filiū.

d Adiri poterit. ab intesta. ⁊ hoc exclusō nepote olno ſz hec iura. ſz hodie hz querelā ad se trāsmissa ⁊ licet non prepara tam. vt. C. de inoff. testa. l. si quis filium.

e Non obstat. i. scriptus heres q̃ si nō adeat ex testamēto nō obstat nepoti quominus vt suus heres ab intestato succedat. at si ex testamēto adiit obstat nepoti vt hic: vt etiā q̃relā inoffi. non habeat fm hec iura: ſz hodie ff. vt. d. l. si qs filium. Item ex hac lege casum habes vbi nepos est suꝰ: licet tpe mortis pater eius viueret ⁊ esset in potestate. vt j. de legi. here. l. j. §. sciendus. Est ⁊ alius vt in eal. §. idem erit. regulariter contra. vt institu. de her. qua. ⁊ diffe. §. sui. ⁊ facit. C. vnde libe. l. si. et quod ibi not.

† Cocol. c. querit. ibi: seruam⁹ bonoꝝ notificētias pri q̃ debet a filio. ⁊ gl. in ver. q̃rit. in punct. ii. q. vij.

f ¶ Miserationis. id est pietatis. vt. ff. de inoffic. testa. l. nam ⁊ si parentibus in solatiuz filij amissi. vt. ff. de iure do. l. iure succedendi. ⁊ facit. ff. de bo. liber. l. nihil est.

Filiusfamilias. ¶ Casus. Si filiofamilias deferr bonorū possessio in bonis cognati sui: ⁊ petat ea licet a patre non fuerit emancipatus / nō debet excludi: qz si relīq̃ retur filio vt pater emāciparet euz pater non posset cogi eum manumittere. Ainia.

g ¶ Cognatus. puta matris. Accur.

h ¶ Possessionem. vnde cognati. vel etiam vnde legitimi p officianuz. vt. j. titu. j. l. j. §. fi. ⁊ l. seq. Sed qūo ab intestato durāte successione ex testamento. vt. C. cōia de suc. l. anteq̃. que est contra. Sol. hic conditio defecerat eo non emancipato infra tempus.

i ¶ Per conditionem. hāc si emancipatus fuerit infra decem dies.

k ¶ Hereditate. testamēto delata elapsis decem diebus.

l ¶ Videbitur. Sed quomodo cum duret spes succedēdi ex testamēto vt. C. cōmunia de suc. l. anteq̃. q̃ est contra. sed hic nō erat spes: quia tempus decem dierum erat elapsum. dic ergo vtiliter quātū ad hoc ne incidat in edictū si quis omissa causa testa. ⁊ licet non teneatur legatariꝰ ⁊ fideicōmiſ. vt inuitur in sequentib⁹. ⁊. ff. si quis omiſ. cau. test. Iulianus. Vel dicvtiliter vt filius habeat hereditatē. non enim pater potest retinere. vt. C. de inoffi. testa. l. filiū matrem. in fin. q̃ est contra. Vel dicvtiliter etiā quo ad patrem vt sibi queratur fm iura fm q̃ aduentitia patri q̃rebantur. et fm istas duas expositiones dic edicti cuius mens est. ff. co. l. j. vbi dicit q̃ primo ex testamento q̃ ab intestato peti debet bonorum possessio.

m ¶ Cum inde. a'o cum inde. i. ex institutione. a'o cuz a iure nō potuit habere ſcs hereditatem.

n ¶ Nec facile. quia nō nisi in ātuo: casibus. vt. ff. de adop. l. non pōt. ⁊ facit. ff. de leg. j. filiusfamilias. §. fm vulgarem. Item not. de facili. fic. ff. de bo. liber. l. qui cuz maior. §. j. ⁊ facit. ff. si po here. pe. l. fi. ⁊. ff. de secun. tabu. l. sub conditione.

Hec verba edicti euz que ei esse heredem ops si intestatꝰ moriꝰ eēt: nō ad mortis testatoris referūtur tpe: ⁊ cum quodā tpis spacio accipiunt: sed ad id quo bo. pos. peteret: ⁊ ideo legitimū heredem si capite diminutꝰ esset ab hac bo. pos. summoueri palā est. Vlpianus. Lex. ij.

Si postea q̃. ¶ Casus. Filius emancipatus mortuo patre ab intest. petijt bo. pos. vnde liberi. postea mutauit statum nūquid nocet ei: certe non. Ainianus.

o ¶ Bonorū possessionē. vnde liberi. Accur.

p ¶ Sipti⁹. q̃ peteret. vt j. tit. j. l. j. sed secus in bonorū pos. fm tabu. Azo. vt. ff. de capi. dimi. l. tutelas. Accur.

q ¶ Adiudicauerit. dando se in arrogationem. secus ecōtra. vt. ff. co. l. liberi. ⁊ facit. ff. de contratabu. l. iii. §. si emāciparꝰ filius.

Hec verba. ¶ Casus Filius emancipatus mortuo patre ab intest. petijt bo. pos. vnde liberi. postea mutauit statum nūquid nocet ei: certe non. Ainianus.

Bonorū possessione. vnde liberi. Accur.

Sipti⁹. q̃ peteret. vt j. tit. j. l. j. sed secus in bonorū pos. fm tabu. Azo. vt. ff. de capi. dimi. l. tutelas. Accur.

Adiudicauerit. dando se in arrogationem. secus ecōtra. vt. ff. co. l. liberi. ⁊ facit. ff. de contratabu. l. iii. §. si emāciparꝰ filius.

¶ Unde legitimi ⁊ vnde agnati. ¶ Eadem est. nā fingūtur agnati qui per senatusconsultum succedunt. de quibus dicit. j. l. ij. in fi. Additio De bonorum possessione vnde liberi que prima est / dictū est. verum q̃ exclusis liberis vocātur legitimi. dicit rub. vnde legitimi ⁊ bonorum pos. vñ legitimi defertur ab intest. legitimis agnatis. j. l. j. ⁊c. defertur eibus qui vocant ab itest. j. l. j. §. fi. Et debetis scire bonorum pos. vnde liberi oliz fuit superflua. sed in liberis emancipatis olim erat necessaria. insti. de here. ab intesta. §. emancipatis. hodie tamē voluntaria. insti. de here. ab intesta. in princi. hec bonorum possessio vnde legitimi siue agnati olim fuit voluntaria non necessaria. vt insti. de bonorum possess. in fine. Ainia.

Continuatio fm Uinianum.

Unde legitimi ⁊ vñ agnati.

Titulus. vij.

Iulianus. Lex. j.

Filiusfamilias. ¶ Casus. Si filiofamilias deferr bonorū possessio in bonis cognati sui: ⁊ petat ea licet a patre non fuerit emancipatus / nō debet excludi: qz si relīq̃ retur filio vt pater emāciparet euz pater non posset cogi eum manumittere. Ainia.

Hec verba. ¶ Casus Verba huiꝰ edicti sūt talia. Adozīt aliquis pxim⁹ agnatꝰ: ⁊ intestatus: possum vocari ad eius successionem. ⁊ inspiciemus quis sit eius pxim⁹ agnatꝰ: nō tpe mortis ſz eo tēpore quo bonoꝝ possessio deferr. Ainia.

r ¶ Eum quez. habeas eum quem heredem esse ⁊c. vt. ff. ⁊. j. de verbo. sig. l. ex illa. in' prin. ⁊. j. vt ex leg. ⁊ senatusco n. l. j. in fi.

s ¶ Mortuus. sub. ei bo. pos. vnde legitimi dabo.

t ¶ Ad mortis scilicet tantum.

v Spacio. etiam hic sub. tantum. nam tūc demum erit heres vel bonorum possessor: si nō sit capite minutus tēpore mortis: nec postea vsq̃ in diem quo petit. sed postea nō nocet eum capite minui. vt. ff. titu. j. l. fina. ⁊. j. ad tertul. l. j. §. q mortis. ⁊. j. ti. j. l. capitis. ⁊. j. l. legitimis. ⁊. j. ⁊. l. si ex duobus. Item q̃ dicit de spacio facit. ff. de col. bo. l. si qs filiū. §. stipulatio. Accursius.

x ¶ Si repudiauerint. Bonorum pos. vnde liberi.

y ¶ Banc. ſcz vnde legitimi. vt ⁊ j. de suc. cog. l. j. §. ſz sciendum. ⁊. j. de reg. iur. l. quotiēs vtriusq̃. Et arg. C. de repu. here. l. fin. ⁊. j. ad tertul. l. j. §. si nemo.

z ¶ Masculorum. id est in hereditate masculorum.

a ¶ Statum. vt quia dānatus ad mortem appellauerit. vt. ff. de testa. l. qui a latronibus. §. fi. ⁊. l. qui in domini. ⁊. l. de statu.

a Alia lex. veluti lex cor. que patre defuncto apd hostes filiũ ad hereditatem vocat. vt. j. vt ex le. z senatuscon. l. j.
b Hanc. vnde legitimi.
c Generalit. Ex hac parte. vñ legitimi.
d Peti deberet. vt et. j. vt ex le. z se. cõ. l. j. in fin.
e Parte. per hoc patet q̃ hoc genus est: illa species. Accursius.

Si ex duob⁹. ¶ Casus. Duo erãt fratres: alter ꝓcessit facto testamento / dum deliberaret heres ei⁹: alter ꝓcessit intestatus: nunq̃ poterit habere successoꝛes per vñ legitimi: sic. z si heres eius repudiat. Aiuia.

f Si ex duob⁹. pone vt j. de suis z leg. l. v.
g Legitimam. vtriusq̃.
h Ad id tẽpus refert. s. non ad id solum. vt not. ff. co. l. i.

Iste agnatos. ¶ Casus. Agnati dicuntur cõiuncti p lineam masculinã: cognati p lineas femininã. vbi vnum scias tis: ois qui est agnat⁹ est cognatus / non ti cõtra. Aiuianus.

i Cõtinetur. vt gen⁹ in specie sic inest pactum in emptione. vt. ff. de le. j. l. si qd. ff. inter. z p m b⁹ nõ obstat. j. de grad. iuriscõsultus. §. vi. z instit. de leg. agna. tu. in prin.
k Quãdiu. facit. ff. de peti. here. l. antig. i prin.

Nati. ¶ Casus. Si aliqs nascit post mortem patris: vel post captiuitatẽ: vel post portationẽ nõ intelligit esse agnatus: z sic nõ fuccedit mecũ simul: q: forte est exheredatus. Aiuia.
l Nati post. fac. j. ô suis z leg. l. iiii. Accur.

¶ Vnde cognati.

Ec bonorus. ¶ Casus. Bonoꝝ poss. vñ cognati cqta te ꝓtoris est introducta. cognati erãt icogniti a iure ciuili. z dicũtur cognati quasi vno sanguine natiꝛ ptinet ad liberas cognationes / non ad seruiles. z succedit cognatus vsq̃ ad sextum gradu. vocãtur qui sunt cognati naturaliꝛ ciuiliter. et qui ciuiliter tantuꝛ puta adoptiuus. z vocaꝛ qui est. prim⁹ z dicit. prim⁹ quẽ nemo ãtecedit. Vnũ sciatis: si qs vult vocari per vnde cognati. si qdẽ est in vtero aliqs non admittitur. z vocaꝛ per vñ cognati gradatim. vt vnũ sciatis: si qs decessit in caſ. hostiuꝝ cognati q domi sunt vocantur per alia lex senatusve consultũ. Deniq̃ mater que ex senatusconsulto venit tertuliano. ¶ Itez qui ex oꝛficiano ad legitimam hereditatem admittuntur banc bo. poſ. petere possunt.

Paulus. Lex. iii.

Generaliter igitur sciẽdum est quotiẽscunq̃ vel lex vel senatusconsultũ defert hereditatẽ / nõ etiã bo. poſſ. ex hac parte cã peti oportere. cũ vero etiã bo. poſ. dari iubet: z tũc ex illa parte qua ex legib⁹ peti deberet⁹: sed z ex hac parte peti poterit.

Iulianus. Lex. iiii.

Si ex duobus fratribus alter decesserit testamẽto iure facto: deinde deliberante here de alter quoq̃ intestato decesserit. z scriptus heres omiserit hereditatẽ: patruus legitimaꝝ hereditatem habebit. nam hec bonozũ poſ. tunc quem heredem eẽ oportet: ad id tp̃s refertur quo primũ ab intestato bono. poſ. ciⁿ peti potuisset.

Modestinus. Lex. v.

Inter agnatos z cognatos hoc interest: q̃ in agnatis z cognati continent: in cognatis nõ vtiq̃ agnati: verbi gr̃a. frater patris. i. patruus et agnat⁹ z cognatus est. matris autem frater. i. auũculus cognat⁹ est agnatus nõ est. ¶ Quãdiu spes ẽ suuꝝ heredem aliquẽ defuncto existere tãdiu consanguincis locus nõ est puta si defuncti vxoꝛ prẽgnãs fit vel defuncti filius apud hostes fit.

Hermogenes. Lex. vi.

Nati post mortẽ patris vel post captiuitatẽ siue deportationẽ: sed z hi qui eo tempore quo capiebaturvl deportabatur pater in potestate fuerunt ius inter se consanguinitatis habent: z si heredes patris non extiterit sicut exheredati.

¶ Vnde cognati. Titu. ix.

Vlpianus. Lex. j.

Ec bonorum poſſessio nondũ habet prætoris idulgẽtiã: neq̃ ex iure ciuili oꝛiginem habet. nã eos inuitat ad bo. poſ. qui iure ciuili ad successionem admitti non possunt. i. cognatos. Cognati autẽ appellari sunt quasi ex vno nati vt ait labeo: quasi cõ nascẽdi initiuꝝ habuerũt. ¶ Pertinet autẽ hec lex ad cognationes nõ seruiles: nec enꝝ facile vlla seruilis videt eẽ cognatio. ¶ Hec autem bo. poſ. que ex hac parte edicti datur cognatoꝝ gradus sex cõplecitur: et ex septimo duas personas sobrino sobrina / natũ et natã. Cognationẽ facit etiam adoptio. cteuiz quib⁹ fiet agnatus is qui adoptatus est hisdem z cognatus fiet. nam vbicũq̃ de cognatis agit / ibi sic accipiemus vt etiaꝝ adoptione cognati facti contineãtur. cuenit igitur vt is qui in adoptione datur est taꝝ in familia naturalis patris iura cognationis retincat / q̃ in familia adoptiua nãciscatur. sed eorum tantum cognationem in adoptiua familia nanciscitur quibus fit agnatus: in naturali autem omnium pertinebit. ¶ Proximus autem accipitur etiam qui solus est / q̃us proꝛie proximus ex pluribus dicitur. proximum accipere nos oportet co tẽpore quo bono. poſſef. defertur. Si quis igitur proximus cognatus dum heredes scripti deliberant diem suum obierit: sequens quasi proximus admittetur: hoc est quicũq̃ fuerit tũc deprehensus proximum locum obtinet. ¶ Si quis proximioꝛ cognatus nasci spere tur: in ea conditione est vt dici debeat obstare eum sequentibus. sed vbi natus est non admittem cum qui post ventrem proximus videbatur. sed hoc ita demũ erit accipiendum si hic qui in vtero esse dicitur viuo eo de cuius bon. poſ. agitur fuerit conceptus. naꝝ si post mortẽ. neq̃ obstabit alij: neq̃ ipe admittetur: q: neq̃ fuit proximus cognatus ei quo viuo nondũ animal fuerit. ¶ Si qua prẽgnans decesserit: z vtero exsecto partus sit editus / in ea conditione est partus iste vt matris sue accipere bon. poſ. possit vnde proximi cognati. ſz post senatusconsultum oꝛficianum z vnde legitimi petere poterit: q: tempore mortis in vtero fuit. ¶ Gradatim vero admittuntur cognati ad boñ. poſ. vt qui sunt proximo gradu omnes simul admittant. ¶ Si qs apud hostes fuerit mortis eius tẽpore de cuius bo. poſſef. agitur dicendum est bo. poſ. peti. ab eo posse.

Gaius. Lex.

Ac parte. pconsul naturali egtate motus oibus cognatis permittit bo. poſſef. quos sanguinis ratio vocat ad hereditatẽ licet iure ciuili deficiant. Itaq̃ etiam vulgo q̃siti liberi matris z mater taliũ liberozũ. itẽ ipsi fratres inter se ex hac parte bono. poſ. petere pñt: q: sunt inuicẽ sibi cognati vsq̃ adeoꝛ prẽgnans q̃q̃ manumissa si peperit / z is qui natus est matri / z mater ipsi z inter se quoq̃ q nascũtur cognati sũt. vnde cognati. Vlpian⁹.

m Hec bonorum. vnde cognati. Accur.
n Cognati. facit. j. ô grad. l. non facile. ii. rñ.
o Hec lex. i. edictum qd̃ i genere ẽ lex. vt. j. de va. cogni. l. j. §. proinde. Accursius.
p Seruilis. vt z institu. de gradi. §. illud. et. j. de gradi. l. iuriscon. §. inter. facile antez dicit propter matrimoniuꝝ. vt institu. de nup. §. illud.
q Cõplectitur. vt instit. de suc. cog. §. fina. et. j. de gra. non facile.
r Adoptio. vt. ff. de adop. l. i. z. j. de grad. l. non facile. §. cognatiõis. z facit. ff. de adoptio. l. qui in adoptionem. z in tis voc. l. patris.
s Naturali. f. familia.
t Pertinebit. id est firmiter tenebit cognationẽ omnium
v Proximus. qz prætor primioꝛi deꝛet. vt. j. ca. l. §. gradatiꝝ. z. j. de gra. l. iuriscõ. ii. rñ. z facit. j. ô verb. fig. l. prim⁹. z. ff. de reb⁹ dub. l. qui duos. §. z proximus.
x Obicit. z scripti, repudient. z facit. j. de suis et leg. l. ii. §. proximus. z. ff. vnde libe. l. scripto.
y Sequẽtibus. sic. ff. ti. j. l. pe. z si pars here. pe. l. antiqui. in prin. z. j. quis oꝛ. in bo. poſ. ser. l. ii. §. si venter. z. ff. de statu ho. l. qui in vtero.
z Animal fuerit. sic. j. ô suis z legi. l. titius. z institu. de here. ab intesta. §. cum autem.
a Exsecto. sic. ff. de i offi. tel. l. posthumus. z. j. ad tertul. l. j. §. sed si matris. z. ff. ad leg. falci. l. in lege falcidia.
b Petere poterit. vt et ff. ti. j. l. iii. in fine.
c Gradatim. facit. ff. §. proximo.
d Ab eo posse. postliminio reuerso. expectat enꝝ reuerti vt partus nasci. vt. ff. de contratab. l. j. §. si ex tribus.
e Hac parte. Procõsul. i. prætor.
f Vulgo quesiti. vt isti. ad oꝛti. §. nouissime. z de succes. cog. §. vulgo. z. j. eodem modestinus. z facit. C. de adoptio. l. cum in adoptionem. §. sed si quid est.
g Nascuntur. C. ad oꝛ fi. l. fi. sed nati ex duabus concubinis eodẽ tamẽ patre nati an sint cognati: Respondetur. nõ succedunt: quia nec cognatis patris etiam si legitimentur. vt in aut. quib⁹ mod. na. efficiũt. §. filium autem. Accursius.

Cognatio est genꝰ cõsanguinitatis inter fratres ratũ. ff. de suis z leg. l. ii. z instit. ff. succes. cog. §. hiis autem.

Capitis

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

Capitis. ¶ Casus. Si aliq̃ cognatiões sunt queñte per adoptionem perimuntur per capitis diminutionem: vnde nõ erit locus bonorum possef. vnde cognati. sed si aliquis definit esse agnat' vocatur ad bonorum possessionem vnde cognati. Aiuianus.

a ¶ Capitis diminutione. minima. Accur.

b ¶ Frater. duo. erant fratres adoptiui.

c ¶ Proximitatis id est cognationis similis.

d ¶ Palam est. vt ꝛ. ē. ti. j. l. ij. in pin. ꝛ facit. j. vñ vir ꝛ vxor. l. j. ꝛ. ē. de reb. dub. l. si cognatis. ꝛ dic vt ibi. Accur.

Si spurius. ¶ Casus. Si filij spurius de cedit: certe cõiũctis p patrẽ nõ deferr̃ per bonorũ pos. sed cõiũctis p matrẽ fic bonorũ pos. vnde cognati. Spuri' id est vulgo cõcept'. ē. de sta. ho. l. vulgo. Aiuia.

e ¶ Cõsanguinitatis. aut pro. i. agnationis.

f ¶ Oriuntur. ergo mater non est agnata filio. vt ꝛ colligitur insti. de suc. cognat. §. vulgo.

g ¶ Petere pōt. vt. ꝛ. ē. l. hac parte. cum concor. saluo quod dicit de illustri. vt. C. ad orā. l. figura.

Legitimis. ¶ Casus. Si agnati capite minuuntur nõ vocantur ad boñ. pos. vñ cognati. naꝫ liberi emancipati repelluntur p vnde agnati: tñ pñt succedere per vñ agnati. Aiuia.

h ¶ Legitimis. agnatis.

i ¶ Legitimi. i. agnati. vt ꝛ. ē. vnde legi. l. j. in fine. hoc tñ fallit i casibus. vt C. de legi. here. l. ñ. §. cum igitur. ꝛ. §. cũ aũt. ꝛ eosdẽ habes insti. de leg. agnat. suc §. nostra.

k ¶ Que liberorum. quibus nõ nocet capi. dimi. vt emãcipatio quomiñ' habeant vnde libe. vt. ē. si ta. test. nul. ex. l. liberi: secus si econtra dederit emancipatus se in arrogationem. qõ dic vt. ē. ti. ij. l. fi. Allũ dicũt q liberi exclusi ab vnde liberi per capi. dimi. adhuc admittuntur iter legitimos: sc̃z p vnde cognati/nõ autem per vnde liberi. vt. j. ti. j. l. j. §. sed videdum. Sed ibi prouidauit vel tẽpore est exclusus. at p emancipationem excluditur p ius ciuile: sed admittitur iure pret. p vnde lib. vna cum suis. vt isti. de her. ab intest. §. emancipati. sed hodie etiã iure ciuili cum iter patrem ꝛ filium non tollatur ius agnatiõis per capitis diminutionem. vt isti. de leg. agna. suc. §. fi. Accur.

l ¶ Vocantur. sc̃z legitimi p dicti. i. agnati. ꝛ facit i aut. de nup. §. hinc. colla. iiij. Accur.

Cognatis. ¶ Casus. Si aliqs accusauerit cognatũ suũ/nõ repellitur a suc. ab intest. per vnde cognati. Verũtamẽ si filius accusat matrẽ poterit pretẽriri in aut. vt cũ de ap. co. §. causas. Aiuia.

m ¶ Suos. Arg. cõtra. ē. de bonis liber. qui cum maior. Accur.

Si qui. ¶ Casus. Si aliqs liber ẽ fact' seru' ꝛ postea manumittitur nõ recipit primã cognationẽ. Et ij aliqs fit vulgo q̃stus/nõ eo minus poterit succedere auie sue. h. d. cũ. l. seq. Aiuia.

n ¶ Manumissus. secus si restitutus. vt no. insti. de cap. di. §. seru'. nec corrigit p aut. de here. ab intest. coll. ix. vbi sola causa naturalis sipiciur: q: illud solũ moueret agnationẽ ꝛ patriaꝫ potestatẽ. nã ꝛ pretor intuebatur naturalẽ cãm. vt. ē. eo. l. ij. ꝛ tñ hos nõ admittebat. vt. ē. e. l. j. §. pertinet. ꝛ facit. ē. de sta. ho. l. homo liber.

o ¶ Oedestinus. Materne. secus i paterna. vt. C. de nat. lib. l. fina. ꝛ facit. ē. eo. hac parte. Accur.

Octaui. ¶ Casus. Aliquis cognatus in gradu octauo ꝛ si nõ velit iure ciuili pōt succedere iure pret. si ẽ cognat' sicut in sexto vl'i

Iulianus. Lex. iij.

Capitis diminutione[a] periuntur cognationes q̃ per adoptionez acquisite sunt igitur si post mortem verbi gratia fratris adoptiui intra cẽtesimũ diez adoptiuus frater[b] capite diminutus fuerit: bonorum possessionez accipere nõ poterit que proximitatis[c] nomine fratri deferr̃. ptorem enim non solũ mortis tps/ sed etiam id quo bonorum poss. petitur intueri palam est[d].

Vlpianus. Lex. iiij.

Si spurius intestato decesserit iure cõsanguinitatis[e] aut agnationis: hẽditas eius ad nullum ptinet: quia consanguinitatis itẽq; agnationis iura a patre oriũtur[f]: primitatis vero nomine mater eius aut frater eadẽ matre natus bonorum possessionem ei' ex edicto petere potest[g].

Pomponius. Lex. v.

Legitimis[h] capite diminutis non datur bonorũ pos. iure heredis legitimi[i]: quia non eadem causa eozum est que liberozum[k]: sed gradu cognatozum rursus vocantur[l].

Vlpianus. Lex. vj.

Qnat' accusatio nihil obstat ad successionem si accusauerint cognatos suos[m].

Modestinus. Lex. vij.

Si qui aliqua ratione seru' fact' est: manumissus[n] nulla ratione recipit cognationem.

Idem. Lex. viij.

Odestinus rñ. nõ ideo mi-

quinto poterit succedere. ¶ Fratris filius. Tu dicebas patronũ fuisse surdum tempore mortis/ sic testamentum non potuisse facere. nũquid poteris petere bonoꝫ vnde agnati vel cognati: Sic. infra tempus statutuz a iure. postea nõ audieris nec excusaris. si dicas q̃ nõ credebas tibi conuinctum: qꝫ iura sanguinis ignozare nõ debuistis Aiuia.

p ¶ Octaui. Dic q̃ agnatus octaui grad' fuit capite minut' vel tempore exclusus. vñ sequenti capite cognatozuz vocatur vt. ē. e. l. legitimis. deferr̃ ergo ei bo. pos. vnde cognati. Sz dices qũo cum illa non pozrigat̃ ad euz gradũ. vt. ē. eo. l. j. §. hec aũt. ꝛ insti. de suc. cog. §. fi: Rñ. illud i cognatis q̃ non fuerũt agnati. at isti q̃ fuerunt eo iure: q: fuerũt ꝛ potuerũt etiam iure ciuili succedere licet non successerit: hñt hoc plus vt vsq; ad decimum gradum vocenk per vnde cognati. nam ꝛ filij etiam si ex alio capite vocenk sem per tamen habẽt annuz. vt. j. qs o. in bo. pos. ser. l. pe. §. fi. in hoc tñ nõ retinet priuilegiũ vt admittatur vt primus. i. vt pferatur cognatis qui fũt in primiozi gradu: q̃ tuis potuerit vt agnatus succedere de iure ciuili ante capi. di. Allũ dicunt hic dari vnõ agnati. ꝛ quod j. dicit vt primo cognato: dicũt. i. agnato: ꝛ nullus est capite minutus. Accursius.

q ¶ Extiterit. id est existere potuerit.

r ¶ Defertur. sc̃z dicta bonozum pos. vnde cognati. ꝛ facit. j. ad tertu. l. j. §. si nemo. Accur.

s ¶ Institutus. ꝛ pro alia extraneus.

t ¶ Non potuisse. hoc verũz est si erat mutus. alꝫ pōt testari. vt. C. q testa. facere poss. l. discretis. vt illud nouum: hoc vetus.

v ¶ Ignozasse. vt. C. de integ. rest. mi. l. de tutela.

Intestata. ¶ Casus. Quedam mulier decessit intestata. reliquit septitiam sozozem vterinam ꝛ matrẽ pregnantẽ: mater repudianit hereditatẽ: nũq̃d sozor septitia poterit petere bono. pos. vnde cognati? Dicitur q̃ sic. nam poterit succedere per vnde cognati. Aiuia.

x ¶ Intestata. titia. vt. j. patet. Accur.

y ¶ Sempzoniam. ꝛ facit. j. ad tertul. l. j. §. pe.

¶ De successorio edicto. ¶ Hoc edictũ ẽ de capite i caput. ē. si ta. test. nul. ex. l. j. in pin. Itẽ de gradu in gradu. vt. j. e. l. j. §. quibus. q̃ plene no. C. eo. super rub. Additio. Quia in bonozuz pos. vnde liberi. vñ agnati. de quib' dictũ ẽ plerũq; loc' est successozio edicto: ponit rub. de suc. edic. qñ locũ habeat/ ꝛ cesset videam?. Et locũ habet suc. edic. duo' modis. aliqñ de gradu in gradum. aliqñ de capite i caput. De gradu in gradũ est locus quando plures sunt in eodẽ capite in diuersis gradibus: habeo filiũ ex eo nepotẽ ex nepote. pnepotem omnes isti sunt in eodem capite in gradibus diuersis. si decedo intestat' filius pōt succedere per vnde liberi: ꝛ pater repudiat vl' tempoze excludit sz succedet p vnde cognati tanq̃ nepos. postmodũ tanq̃ pnepos. facit ē. vnde legitimi. l. j. ꝛ. j. e. l. j. §. largi'. Est succel. de capite in caput ꝛ agnatozum est vnum caput/ cognatozz aliud. vnde vir ꝛ vxor ẽ aliud exclusis agnatis vocant̃ cognati. exclusis cognatis vocãt̃ vir ꝛ vxor. C. vnde vir. Aiuianus.

Successorium edictum. ¶ Casus. Siceret aliquis q̃re positum est successozũ edictum: Respon. ne bona hereditaria remaneãt vacua. vñ si deferr̃ bo. pos. liberis primi gradus vz petere infra certũ tps: alꝫ erit exclusus ꝛ creditoreꝫ mitentur i bona. Anũ sciatis: si bonoꝫ possessio deferr̃ pupillo tutoꝫ pōt

† Cõcot. c. quiꝫ humanis. ibi: cum nõ potuerit ignozare sẽ tẽtaꝫ ppiꝫ sacerdotis ab offo. primus eccles. tico repellat. xij. q. ij.

acquirere non repudiare: similiter ⁊ curator furiosi. verũ si alicui est de lata bonorum possess. eo ipso q̃ repudiat eã: a bonorũ possess. excludit.

a ¶ Decretalis. Nõ potest bonorũ pos. decretalis repudiari nisi postq̃ decreta est. nõ quia agnita est anteq̃ decernatur / sed q̃ futuruz ius nõ repudiatur. Unũ sciatis: si alicui defertur bonorum possess. ⁊ decedit sine fra. c. dies qui proximus est admittitur. Unũ scia tis: si alicui defert bono rum possess. ⁊ repudiat eã ex vna parte edicti / admittitur ex alia parte edicti: quia si quis est exclusus per vnde liberi / admittitur per vnde agnati ⁊ cognati. quod quidẽ in honorez sanguinis est statutuz. ¶ Largius. Liberis in bonis parentuz datur bono. possess. infra annum vtilẽ ceteris colla teralibus ifra centũ dies vtiles. Unum sciatis: si q̃s excluditur a bonorũ pos. aliq̃n admittitur ali quando non/nunquid si aliquis est substitutus filio impuberi. nunquid ifra annum poterit petere bo. pos: nõ. sed infra centum dies. Unum sciatis: liberis datur annus. Sz quid si pater emancipauit filiũ: nũquid bo. pos. est petenda infra annuz?

¶ Sic etiaz facit glo. in c. eccles vestra aũ me. sup. ꝗ. adi cere. extra de elec.

Certe sic. Ainia.

b ¶ Successionem. i. successorium edictum. ⁊ facit insti. de bo. pos. §. cum igitur. ⁊. j. eo. §. largius. ⁊. C. qui admit. ad bono. possef. l. q̃ diu. Accur.

c ¶ Non potest. adeo vt nec pater filio delataz. vt C. de rep. bo. pos. l. fi. ⁊ facit. ff. de offic. proc. ce. l. ij. Accursius.

c ¶ Seruum. quia seruus sit institutus.

d ¶ Pōt. fecus in pfe. vt modo dixi. ⁊. ff. de acqrẽ. here. l. is qui. in fin

e ¶ Sed ille. fcz pupillus.

f ¶ Tutoris. facit. ff. de bono. pos. tutor. ⁊. C. de iur. delib. l. potuit. Sed contra. ff. de auc. prest. l. fi ad pupillum. Sol. ibi.

g ¶ Repudiare. ff. de auc. pre. l. fi ad pupillum. contra. Solu. ibi.

h ¶ Delata est. immo' est delata vt curator accipiat vt. ff. de bo. pos. fu. cõpe. l. j. circa prin. sed vide delata est ad cõmodũ vt ibi: non ad hoc vt possit repudiari vt hic. ⁊ codez modo rũ. ad illud ff. C. de cura. fu. l. fi. §. finaũt. vbi plene not. in glo. vel non ⁊c. ⁊ facit. ff. de viuor. ⁊ re pu. l. iuliannus.

i ¶ Qui semel noluit. repudiãdo. ⁊ loquit de edictali. ne sit ff. j. pri. §. ⁊ facit. C. de repu. here. l. sicut. ⁊. j. qs oz. in bo. pos. ser. l. iiij.

k ¶ Decretalis. sic dicitur / q̃z pretor viuus eam decernit ⁊ dat. vt. C. q admit. ad bo. pos. l. fi. sed tamen idẽ est vt non possit etiã hodie repudiari. vt. ff. de acqui. here. l. is qui. q̃z sola voluntate potest adiri ⁊ similiter repudiari: sed bonorũ posse. non: sed aliqua solẽnitas in agnoscenda etiã hodie est necessaria vt presentia iudicis. vt. d. l. C. qui admit. ad bo. possef. l. fi.

l ¶ Finiri. ius petende decretalis.

m ¶ Eam. fcz decretalẽ. fecus in edictali. vt. ff. pri. §. quia edictali repudiata: ⁊ ius petende decretalis est amissum. ⁊ an autẽ pacto hec decretalis possit remitti ante agnitam? Rñ. sic. arg. C. de pac. l. fin.

n ¶ Decreta. a iudice.

o ¶ Nõ pōt. sicut nec hereditas. vt. C. de rep. hered. l. sicut. ⁊. ff. de nego. gest. l. pōponi'. ibi: nam quo cuz ⁊c. ⁊. ff. de acqui. here. l. qui superstitis.

p ¶ Si intra. hec successio est de gradu in gradum. sed. j. pri. §. de capitei caput.

q ¶ Mortuus sit. vel als exclusus. vt. j. §. quibus.

r ¶ Si in diebus. hec ergo sunt paria intra cẽtesimũ diem: vel etiaz centesimo die. vt ⁊ inst. de verb. obliga. §. omnis.

s ¶ Noluerit. i. repudiauerit. q̃d pōt etia suus de iure pretorio. vt instit. de here. qua. ⁊ dif. §. sui.

t ¶ Unde. i. ex qua parte.

v ¶ Ceteris. i. agnatis vel cognatis. Accur.

x ¶ Succedat. si non sint aliq̃ q̃ possint venire per vñ liberi. nã illi ifis pferunt. vt insti. de here. ab intest. §. admonẽdi. ⁊. ff. j. l. legitimis. Sed q̃d si simplr repudiauit: videtur in totũ repudiasse. Arg. ff. de iter. act. l. si sine. §. q interrogatus. ⁊ ff. acqui. here. l. in plurium.

y ¶ Ipse sibi. sic ergo admittit vt alij. vt argu. ff. de adop. l. emancipatuz. §. fi. ⁊. ff. vnde libe. l. ij. in princ. ⁊. C. de adul. l. iure mariti. ⁊. ff. qui po. i pig. ha. l. iij. i prin. Sz arg. ff. C. de codi. l. fi. in prin.

z ¶ Nõ petierit. i. repudiauit. ⁊ sic cõcoz. ff. de acqrẽ her. l. in plurũ. Sed ff in eo. ti. l. illud. Sol. ibi. delata est successio vtriq̃ de iure ciuili. q̃d patet: q̃z instituit ab intestato potest adire licet inc idat in editiz si q̃s omis. cau. testa. hic aũt iure ptorio nõ est delata ex scõo capite nisi repudiet ex primo. vt. j. q̃s oz. in bonorũ possef. ser. l. j. ⁊. ff. q̃s omissa cau. l. j. Vel dic q̃ hic repudiauit ex pmo capite tñ: ibi ex vtroq̃ vel indistincte. ⁊ facit. ff. de acqr. her. l. in plurium.

a ¶ Succedat. ab intestato.

b ¶ Sanguinis. sic ff. ⁊. ff. titu. j. l. ij.

c ¶ Propria. sic ff. ⁊. ff. de liber. ⁊ posthu. l. in fuis. et ff. de bo. dã. l. cum ratio. i princi. Accur.

d ¶ Nõ sunt. sic ff. ⁊. ff. de iter. ac. l. q̃ iterrogat. ⁊. l. fe. ⁊ facit ist. e. §. liberis.

e ¶ Filio. q̃ erat frater eius: ⁊ tunc est ratio / q̃z vt collateralis ei succedit quasi ex testamento impuberis fratris. q̃d fecit pater p. vt ist. de pup. sub. §. igitur. Alij dicunt q̃ pater fuit institut̃ suo filio impuberi ab auo instituto. ⁊ tũc est ratio: quia vt quilibet substituit nõ vt ist. de here. qua. ⁊ dif. §. sui. sed nonne filius institui a patre vt quilibet / et tamen hz annum. vt. j. §. fi. immo vt filius: ⁊ q̃z hoc necesse habet facere.

f ¶ Bono. pos. ⁊ sic non interest. vt. ff. de peti. here. l. ij. ⁊. iij. Sed arg. ff. de leg. pre. l. iij. §. j. ⁊ de interrog. act. fi fine. §. illud. Accursius.

g ¶ Et generaliter. sic. ff. quis oz. in bo. pos. l. iiij. in fi.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

IAferioris grad^. ¶ Casus Ot seigneur. ista. l. reputat difficilis: ⁊ in veritate glose facilit eam difficilem. ⁊ dominus Azo eam ex posuit tribus locis: ⁊ nunc in vno loco sicut in alio. ego dicã verioꝛes lecturas. ponamus ita. Aliqs decessit: ego ⁊ tu eramus de agnatione vel de cognatiõe sua: sed tu eras proximioꝛ in gradu fratris defuncti: ego remotioꝛ: qꝛ patru^ primo vocatur frater q̃ patruus. C. de leg. here. per aut. post fratres. vel tu proximioꝛ frater vteri nus: ego aunculus defuncti. tu eras minoꝛ. xxv. an. ego maioꝛ/tu quid fecisti: repudiasti bonorum possessionem vnde agnati vel vnde cognati: quia repudiasti. ego qui eram in sequenti gradu vocatus fuz ex successorio edicto. ego vocatus sum exclusus tempore vel repudiaui me excluso: tu minoꝛ restitutus es in bonorum posse. an delatã repudiatam possis petere videns damnosam. secũdo petis restitui an possis repudiare si restituta es: Et dicitur q̃ potes. ff. de mino. ⁊ fi fine. §. restitutus. nunquid ego vocaboꝛ ad successionem defuncti secundo loco: Certe non. qꝛ inferioris gradus cognatus non habet beneficium successoꝛij edictis. si agnat^ vel cognatus est exclusus tempoꝛe repudiatiõe. adeo si primus cognatus vel agnatus est restitut^ non vocatur agnatus. sequẽs gradus igiꝛ vocabitur.

Iuuianus.

Pomponius. Lex. ij.

IAferioris gradus cognatus^ beneficium edicti successoꝛij non habuit cum prioꝛ ex propria parte bonoꝛuz possessionem accepisset^. nec ad rem pertinuit q̃ abstinendi facultatem ob auxilium pietatis prioꝛ cognatus acceperat: igitur fisco vacantia bona recte deferri placuit.

¶ De gradibus affinitatis. Titulus. xj.

Gaius. Lex. j.

RAdus cognatiõis alij superioris ordinis sunt alij inferioris^: alij ex transuerso siue a latere. superioris sunt ordis parẽtes: inferioris liberi: ⁊ ex transuerso siue a latere fratres et sorores/liberiq̃ eorum. sed et superioꝛ quidem et inferioꝛ cognatio a primo gradu incipit. ex transuerso siue a latere nullus est primus gradus: ⁊ ideo incipit a secundo. itaq̃^ in primo gradu cognationis superioris qdem ⁊ inferioris ordinis cognati possunt^ concurrere: ex transuerso vero nunq̃ eodem gradu quisq̃ concurrere potest: at in secundo ⁊ tertio et deinceps in ceteris possunt etiaz ex transuerso quidem concurrere et cum superioris ordinis cognatis. sed admonendi sumus si quãdo de hereditate vel bono. possessio. queramus non semper eos qui eiusdem gradus sunt concurrere.

¶ Primo gradu sũt supra pater et mater: infra filius filia. ¶ Secũdo gradu sunt supra au^ auia: infra nepos neptis: ex transuerso frater soꝛoꝛ. ¶ Tertio gradu sunt supra proauus proauia: infra proneros proneptis: ex trãsuerso fratris sororis filius filia: ⁊ conuenienter patruus amita/auunculus matertera. ¶ Quarto gradu sũt supra abauus abauia: infra abneros abneptis: ex trãsuerso fratris sororis nepos neptis: ⁊ conuenienter patruus magnus et amita magna id est aui frater ⁊ soꝛoꝛ: auunculus magn^: ⁊ matertera magna id est auie frater et soꝛoꝛ: item fratres patrueles sororesq̃ patrueles id est qui queve duobus ex fratribus propagantur^. item consobrini consobrineq̃ id est qui que ve ex duabus sororibus nascuntur quasi consororini. item amitini amitine id est qui queve ex soꝛoꝛe ⁊ fratre propagantur: sed vulgus fere omnes istos cõmuni appellatione consobrinos vocat. ¶ Quinto gradu sunt supra attauus attauia: infra atneros atneptis: et ex transuerso fratris ⁊ sororis proneros proneptis: ⁊ conuenienter proatruus ⁊ proamita id est proaui frater ⁊ soꝛoꝛ proauunculus et promatertera id est proauie frater ⁊ soꝛoꝛ. item fratris patruelis id est sororis patruelis filius filia: et similiter cõsobrini consobrine. item amitini amitine filius filia: propioꝛ sobrinus propioꝛ sobrina: isti sunt patrui magni amite magne: auuculi magni matertere magne: filius filia.

Vlpianus. Lex. ij.

HOc est patris^ eius de cui^ cognatione queritur cõsobrinus † consobrina siue frater patruelis.

¶ De gradibus affinitatis. Addit̃io Iste titulus bonus est: tamen debetis scire vt hic scriptus est. vnde non consueuit legi: tamen legem^ lecturam vsq̃z ad. l. iurisconsultus. in princi. Acrũtamẽ si intelligatis cõtinuationem ⁊ expositionem rub. cetera alia intelligetis q̃ de bonorũ poss. habuistis. veruz qꝛ inter agnatos ⁊ cognatos multi sunt grad^ ponit rub. de gradib^: et qꝛ iure affinitatis aliqua bono. poss. defertur. nã ⁊ vir et vxoꝛ sunt caput affinitatis. vt j. pri. titu. ⁊. §. fi ta. testa. nulle exta. l. j. ponitur de gra. cõg. ⁊ affinitatis. qõ dicit de gradibus. q. d. de ordinibus: sicut in ascendendo ⁊ descẽdẽdo sunt gradus: vel inter agnatos ⁊ cognatos sunt gradus qꝛ qdã primioꝛes. Et debetis scire q̃ agnatio ⁊ cognatio diuidit in tres gradus principales. quidam sunt ascendẽtes: pater/auus/proauus. ẽ scõs gradus descendentium: filius/nepos et deinceps. ⁊ tertius gradus collateralis: superioꝛ in affinitatibus/licet nõ sit: vel propie gradum diuisio. est tũ graduum separatio. naꝛ aliqua ẽ nurus mea: aliqua pronurus: aliqua ẽ vxoꝛ proneros mei. Et no. q̃ propie agnatio continet i se cognationẽ non econtra. §. l. j. ⁊. §. vnde legi. l. iter agnatos. Affines sunt proprie qui occasiõe matrimonij nobis coniuncti sunt. vñ vir vxoꝛi non est affinis: ꝛ est caput. propie affinitatis. vñ affinitas est coniunctaruz pso narũ causa mrimonij cõiũcarẽs parẽtela vt colligitur. j. eo. l. non facile. ita ꝛ in oib^. ll. huius titu. vbi iuriscõ. enũerat gradus. Uiuia. Radꝰ cognatiõis. ¶ Cas^. In lege ista

non est videre nisi litteram ⁊ notare notabilia. Dicit iurisconsul. grad^ agnationum ⁊ cognationum alius est superioꝛ: alius inferioꝛ: ali^ ẽ ex aduerso. Si adus superioꝛ est parẽtũ: gradus iferioꝛ: ẽ filiozũ. ⁊ in ascẽdẽtibus ⁊ descẽdẽtibus est inuenire primũ ⁊ scõm gradũ. ſz i transuerso nõ ẽ iuenire primũ gradũ sed scõm. nã abutẽdo dicim^ fratrẽ ⁊ sororẽ in primo gradu sunt in ascẽdẽti gradu. primo pater ⁊ auus i descẽdẽti filius. in tertio gradu sunt proau^. i quarto attauus. Itẽ collaterales dicuntur qui obtinẽt vicẽ primi gradus frater soꝛoꝛ consobrini. ⁊ veniũt ex liea transuersali amite ⁊ matertere. in quinto gradu dicũt esse descendẽtes. attauus attauia. sic isti vocãtur ad successionẽ si sunt agnati iure ciuili si cognati iure pretozio. hoc dicit. cum. l. seq. Uiuia.

a ¶ Cognatus. multoma gis in agnato vbi hoc iuꝛe non habet locũ successoꝛium edictuz de gradu in gradũ: licet hodie contra. vt isti. de here. ab intestat. §. placebat.

b ¶ Accepisset. sic. C. de i pub. ⁊ alijs. subst. l. post aditam. et. §. de acquirẽ. her. l. si minoꝛ. Sed contra. j. ad tertul. l. i. §. si gs adita. ⁊. l. ij. §. si bonorũ. ⁊. §. de vulg. substi. l. ij. §. interdum. ⁊. §. de bonis lib. l. si ex modica. §. si filius. quibus dicitur q̃ sequẽs admittitur si precedẽs petit restitui vt dimittat. Solu. ille de equitate: hic de rigoꝛe vnde ⁊ hic de equitate admittitur: nam cũ precedẽs petit restitui vt deferat ex quadam consequentia ⁊ hic debet restitui vt accipiat falte ⁊ vtiliter. Argu. C. si aduersus trãs. l. j. ⁊. ij. Pla. autẽz dixit nullo modo admittinam ex gradu cognatoꝛum non a quo est exclusus per petitionẽ primi. vt insti. de here. ab intesta. §. admonẽdi. ⁊. §. titu. ⁊. l. legitimis. Itẽ sequens caput nullũ est nisi vir et vxoꝛ/⁊ postea fiscus: ex quib^ capitibus comparatis nõ vocatur. Dic ergo q̃ hic de mere cognato dicit cui ideo postea nõ dat ptoꝛ ne videatur auferre quod dederat prioꝛi. ⁊ sic esset ludibrio. at in contrariũ iure ciuili veniebat vt agnat^ per. l. ij. tab. vtin. §. si quis adita. vbi dicit ius antiquum. vel quasi agnatus, vt per se. con. vt in. d. §. si bono. posset. vel per testamentuz quod ⁊ ipsum est iuris ciuilis. vt. d. l. de vulga. substi. l. ij. §. inter dum. Itẽ ⁊ patron^ iure ciuili vocatur. vt. d. l. si ex modica. quo casu nuda volũtate fit heres. vt ⁊ insti. de here. qua. ⁊ dif. §. fina. quod in iure pretozio non fit. sed facto pretozis est opus q̃ eẽt contra ius prioꝛis. Vel dic casum q̃ hic prioꝛ ab initio repudiauit: et cuz sequens posset petere repudiauit vel tempoꝛe fuit exclusus. tandẽ prioꝛ petijt restitui vt adeat ⁊ iterum vt dimittat. nũc sequens vult restitui vt admittatur ad instar precedentis qui fuerat minoꝛ: sed non potest obstante sua sibi repudia

† Consobrini dicũt q̃li consororini sunt ppe duarũ soꝛorum filij. sobrini vocãtur cõsobrinorum filij. glo. in ver. consobrine. c. de iceſtis ꝓtictiõib^. xxxv. q. iij.

c ¶ Inferioris. facit insti. eo. ⁊ in auf. de here. ab intest. in prin.

d Itaq̃. quia sunt parentes.

e Cognati possunt. vt mater filio ⁊ filius matri.

f Propagantur. al's propagantur. al's procreantur.

g Isti sunt. id est de hoc quinto gradu: filius patrui magni id est filij fratris aui mei. Accur.

h HOc est patris. accipe consobrinus ⁊c. ⁊ est sensus q̃ filij^ patrui mei magni est consobrinus patris eius. i. mei. de cuius sc̃ mei cognatione queritur. Accur.

Sexto gradu. ¶ Casus. Enumerauit que sunt in primo/secundo/tertio/quarto/quinto. Enumerauit q̃ sunt in sexto/septimo. et hic dicas sicut per litteraꝫ enumerãtur. Aiuia.

a ¶ Duplari. nam duos habeo i primo gradu. s̃. scilicet patrem ⁊ matrẽ. ⁊ duos ex inferiori. s̃. filiuꝫ et filiam: ergo in sc̃o. s̃. sunt. iiij. sc̃z auus et auia paterni: ⁊ auꝰ ⁊ auia materni. sic ⁊. s̃. nepos ⁊ neptis ex filio: item nepos ⁊ neptis ex filia. et sic deinceps vt subijcit

Non facile. ¶ Casus. Licet vltra se ptimũ gradum difficilius sit enumerare personas: tñ est septimꝰ gradus vel octauus ⁊ deinceps. sunt aũt agnati per lineã masculinã: cognati per feminam. sicut habent se genus ⁊ species ita habet se agnatio ⁊ cognatio. quia omnis agnatio ē cognatio/ nõ econtra. Itẽ sunt affines. ⁊ vir et vxoꝛ non sunt affines/ sed caput affinitatis ⁊ gradus affinitatis pñt enumerari sicut in littera aperte continetur. videatis litteram. Unũ sciatis q̃ ex adop. inducit affinitas tñ solũ ta adop. tollũtur isti gradus. Itẽz iste affinitates habent locum inter liberas personas/ non inter seruos ⁊ seruas: nec inter alias personas: quibꝫ est inter dictum aqua ⁊ igni. Aiuianus.

b ¶ Nõ facile. i. nullo modo. vt. s̃. vnde cogn. l. j. §. hoc autẽ. fic. s̃. de pcura. l. in cause. in fi.

c ¶ Dici putãtur. vt. et. s̃. vnde cog. l. j. §. j.

d ¶ Cognationis. facit. s̃. vnde cogn. l. j. §. cognationẽ. ⁊. l. capitis.

e ¶ Per feminas. fic insti. de leg. ag. tn. in prin.

f ¶ Noie. scilicet gñali. qõ est cognatio. ⁊ sic species assumit nomẽ gñis. vt et s̃. de adop. l. ij.

g ¶ Per nuptias. licitas. vt. j. ca. l. §. sciẽdus. s̃ fm canones etiã per fornicationem. ⁊ fm Eso. etiam fm leges qno ad prohibitionem nup. contrahit affinitas sine nuptiis. vt s̃. de rit. nup. l. et nihil. et extra de eo q. cogn. cõsan. vxo. sue. c. discretionem. Accursius.

Affinitas sine nuptiis quãdo q̃ contrahitur.

h ¶ Per nuptias. si nuptie sunt causa affinitatis. ergo nõ sunt affines + vir ⁊ vxoꝛ: sed causa ceteroꝝ affinium. vt hic.

+ Concor. rer. l. c. i. ex tra de spõs. lib. vj. ⁊ idẽ dic esse iter sponsos qꝫ i hic dicit. vt no. glo. in. l.

Lex. iiij.

Sexto gradu sunt supra tritauus tritauia: infra trinepos trineptis. ex transuerso fratris ⁊ sororis abnepos abneptis ⁊ conuenienter abpatruus abamita. i. abaui frater et sororꝛ: abauũculus abmatertera. i. abauie ff ⁊ sororꝛ. itẽ patrui magni amite magne: auũculi magni matertere magne. i. nepos neptis. item fratris patruelis/ sororis patruelis: consobrini/ consobrine: amitini/ amitine: nepos/ neptis: propatrui/ proamite: pro auunculi/ pro materterc: filius/ filia. item q ex fratribus patruelibus aut cõsobrinis aut amitinis quiundiq̃ propagãtur: qui proprie sobrini vocantur. ¶ In septimo aũt gradu q̃ multe esse possunt persone ex his quꝫ diximꝰ satis apparet. ¶ Admonendi tamen sumus parẽtum liberorũq̃ personas semper duplari a. auum eteniz ⁊ auiã tam maternos q̃ paternos intelligimus. item nepotes neptesq̃ tam ex filio q̃ ex filia: quã rationem sc̃z deinceps in omnibꝰ gradibus supra infraq̃ sequentur.

Modestinus. Lex. iiij.

Non facile b autez qõ ad nostrum ius attinet cũ de naturali cognatione queritur septimum gradum quis excedit: quatenus vltra eum fere gradum rerum natura cognatorum vitam consistere non patitur. ¶ Cognati ab eo dici putant c q̃ quasi vna communiter ve nativel ab eodez orti progenitive sint. ¶ Cognationis d substãtia bifariam apud romanos intelligitur. nam quedam cognatiões iure ciuili/ quedam naturali cõnectuntur: nonnũq̃ vtroq̃ iure concurrente et naturali ⁊ ciuili copulatur cognatio. ⁊ quidez naturalis cognatio per se sine ciuili cognatione intelligitur que per feminas e descendit que vulgo liberos peperit ciuilis autem per se (que etiã legitima dicitur) sine iure naturali cognatio consistit per adoptionem vtroq̃ iure consistit cognatio vt cuz iustis nuptijs contractus copulatur: sed naturalis quidez cognatio hoc ipso nomine f appellatur. ciuilis vo cognatio licet ipsa quoq̃ per se plenissime hoc noie vocetur/ proprie tamen agnatio vocatur videlicet que per mares cõtingit. ¶ Sed quoniã quedam iura inter affines quoq̃ versantur: nõ alienum est hoc loco de affinibus quoq̃ breuiter differere. ¶ Affines sunt viri et vxoꝛis cognati: dicti ab eo q̃ due cognationes q̃ diuersę inter se sunt per nuptias g copulantur: ⁊ altera ad alterius cognationis finem accedit: nanq̃ coniungende affinitatis causa fit ex nuptijs h. Nomia vero coꝛ hec sunt: socer/ socrus/ gener/ nurus/ nouerca/ vitricꝰ/ priuignus/ priuigna. gradus vero affinitatis nulli sunt i: ⁊ qdẽ vi pater vxoꝛisq̃ socer: mater autem eozum socrus appellatur: cũ apud grecos proprie viri patricũ mater vero vocat. vxoꝛis autem pater mater vero vocatur. filij autẽ vxoꝛ nurus: filie vero vir gener appellat. vxoꝛ vero liberis ex alia vxore natis nouerca dicitur. matris vir ex alio viro natis vitricus appellatur: eozum vterq̃ natos alii unde priuignos priuignasq̃ vocant. Potest etiam sic diffiniri. socer est vxoꝛis mee pater: ego illius sum gener. Socer magnus dicitur vxoꝛis mee auus: et ego sum illius progener. Et retro pater meus vxoꝛis mee socer ē: hec illi nurus est. et auus meus socer magnus est: illa illi pnurus. Itẽ prosocrus mihi vxoꝛis mee auia est: ego illius sum progener. ⁊ retro mater mea vxoꝛis mee socrꝰ est: illa huic nurus. ⁊ auia mea socrus magna est: ⁊ vxoꝛ mea illi pnurus est. Priuignus autem est vxoꝛis mee filius ex alio viro natus: ego illo: um vitricus. ⁊ in cõtrarium vxoꝛ mea liberis quos ex alia vxore habeo nouerca dicitur. Liberi mei illi priuigni sunt: viri frater leuir est: apud grecos appellatur. vt est apud homerum relatum. sic enim helena ad hectoꝛẽ dicit. Viri sororꝛ glos dicitur apud grecos duozum fratrum vxores ianitrices dicuntur apud grecos quod vno versu idẽ homerus significat. ¶ Nos itaq̃ k qui affinitatis causa inter se parẽtum loco liberozũq̃ habent: in matrimonio copulari nephas l est. ¶ Sciendum est neq̃ cognationem neq̃ affinitatem esse posse vbi nuptie m interdicte sunt ex quibus affinitas coniungitur. ¶ Libertini libertineq̃ inter se affines esse possunt. ¶ In adoptionem datus aut emancipatus quascunq̃ cognationes affinitatesq̃ habuit retinet: agnationis iura non retinebit n. sed in ea familia ad quam per adoptionem venit: nemo est illi cognatus preter patrez eosve quibus agnascitur: affinis o autem ei omino i ea familia nemo est p. ¶ Is cui aqua et igni interdictum est vel aliquo modo capite diminutus est: ita vt libertatem ⁊ ciuitatẽ amitteret: ⁊ cognationes ⁊ affinitates omnes quas ante habuit amittit q.

Paulus. Lex. v.

Si filiũ naturalẽ emancipauero ⁊ alium adoptauero nõ esse r eos fratres. Si filio meo mortuo titiũ adoptauero videri cuz defuncti fratrẽ fuisse arrian s ait t.

Ulpianus. Lex. vi.

Habeo scribit nepotis ex filia mea nati vxoꝛez nurum mihi esse. Et generi ⁊ nur u appellatiõe sponsus quoq̃ ⁊ spõsa cõtinetur v. itẽ soceri ⁊ socrus appellationeri

g ¶ Ex seruitus. inver. affinitas i decõ. di. ob cau. ⁊ alegõtra. l. affinitatis. C. com. de iuc. cef.

h ¶ Ideos itaq̃. fic. s̃. ó rit. nup. l. nuptie.

i ¶ Ubi nuptie. als ē vbi nuptie interdicte ⁊c. als vbi nuptie non sint interdicte. als vbi nuptie sint ex qbus ⁊c. ⁊ facit. s̃. e. s̃. affines. ⁊ quod ibi no.

m ¶ Non retinebit. i. perdit alias perdet. Accur.

n ¶ Affinis autem ei. scilicet adoptiuo.

o ¶ Nemo est. immo patris adoptiui vxoꝛ est ei nouerca. vt. s̃. ó rit. nup. adoptiuus. in pri. sed ibi nõ cõsequitur affinitatez in familia adoptãt̃. nec enim vxoꝛ adoptãtis est de sua adoptatoꝛis familia. vel dic nõ est vere affinitas sed affinitatis locũ obtinet quo ad prohibitionem nuptiarũ sicut in c. l. §. seruiles. fm Jo.

p ¶ Amittit. insti. de cap. dimi. §. quod autem.

Si filium. ¶ Casus. Filium meum naturalẽ emãcipaui. postea aliquem extraneum adoptaui: nũqd erũt agnati: Nõ. vnde filio meo mortuo filius adoptiuꝰ remanet meus filius. Aiuia.

q ¶ Nõ cẽ. fic insti. ó nup. §. inter eas. in fine.

r ¶ Arrianus ait. s̃. s̃. de adop. l. antepe.

Habeo ait. ¶ Casus. Vxoꝛ nepotis nati ex filia mea habetur loco nurus sicut est si qs habet in vxoꝛem filiã meã: vl nepotẽ ex filio meo mihi loco gñi habetur. Aiuia.

s ¶ Continẽtur. als con-

† Concor. c. cõstitutiones cõsanguineorũ fieri. pbẽt. sre qꝫ bas diuine secularis pbẽt legere. eos aũt con sãguineos dicimus qs nulle i spẽ natoꝝ ac ro manoꝝ ar; qs grecorũ leges cõsanguineos appellãt. i. be redita ꝛegis scipsũ nec repellet pol sunt. xxv. q. iij.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

tinen. z dic impropie nō ppne. vt. ff. de ritu nup. l. si qua. §. j. als non con tinen: z tunc dicit in sensu propio: vt. ff. eo. non fa cile. §. z quidem.

a Pinignus etiam is. Iterptatiue nō proprie. vt. ff. l. nō fa cile. §. pinignus.

b Seru. Acgri. vt institu. de nup. §. si vro. z facit. ff. de testi. l. in legibus.

Stemata. ¶ Cal. Dr feignour. l. istaz cum. l. se. videbitis per vos nisi q legemus pnc. l. vsq; ad. §. parētes. Di ceret aliqui cur iurisconsul. intromisit se tractare de gradib z affinibus: certe vtilius est propter tutelas z hereditates et est vile tractare: qz ratione affinitatis pbibite sunt nup. Item nec agnati co gūtur dicere testimoniuz z est differētia inter agna tionem z cognationem. z est tantuz inter liberos homines: non autē inter seruos. residuum legetis p vos: qz in residuo enu merat gradus vsq; in lfi nitum. Ainia.

c Stemata. i. gradus. vt dicitur. ff. e. l. j. j. rñ. et in iuuenali ponitur pro sanguinis nobilitate: et debet scribi per duo. m.

d Et secundo gradu. id est ex linea superiori et in feriori pendēt linee transuersales.

Iurisconsultus. Et affiniuz. f. gradus. Sed ff. e. l. nō facile. §. gradus. Sol. ibi.

e Cōsueuerūt. vt instit. de leg. agna. tu. z de legi. agna. suc. §. j.

f Proximo. vt z. ff. vñ cog. l. j. §. gradatim.

g Non coguntur. vt. ff. de testi. l. lege iulia.

h Nomē. ſz agnati: z facit instit. de le. agna. suc. circa prin.

i Sui dicuntur. male ergo dicunt q dicūt suos non esse agnatos: immo sunt z proximi. vt z. j. de su. z le. l. filius.

k Inter agnatos. ff. ff. vñ legitimi. l. inter agnatos. Solu. ibi.

l Hūc parcimus. als vtimur: z als nunc vero non parcimus his z c.

m Nō pertinet: nisi quo ad nup. pbibitionem. vt instit. de nup. §. seruiles.

n Maiores appellantur. ff. de in ius vo. l. qqz. §. fi. cōtra. Solu. vt ibi.

o Ite liberi. si vis scire de aligb nō eodem patre natis quoto gradu cō sanguinitatis sibi iungā tur recurre ad stipitem: z si equaliter distant ab illatione sponsozum parentes non continerī videntur.

¶ Adde tene fallāt iura dicentia affinitatem ex illicito coitu sbpiq d illa debent Ielligi quo ad mrimonij spedimēta. non q ad c aliaſ. vt no. l. c. tue. ff eo d cog. ꝓſāg. vro. sue. z ica. tertio l f co. extra de ſſump. tatis cū affinitas eozuz g fidei in affinitate non h derogat. vt not. l. l. ff. ſ idoneus. ff. de testi.

Secuola. Lex. vij.

Pinignus etiaz is est qui vulgo cōceptus ex ea nat est que postea mihi nupsit: eque z is qui cū in concubinatu erat mater eius natus est ex ea que postea alij nupta fit.

Pomponius. Lex. viij.

Seruius recte dicebat socer i et socrus et generi z nur appellationem etiam ex sponsalibus acquiri.

Paulus. Lex. ix.

Temmata cognationum directo limite in duas lineas separantur: quarū altera est superior altera inferior. ex superiore vero z secundo gradu transuerse linee pendent: quas oēs latione tractatu habito in libruz singularem conteximus.

Idem. Lex. x.

Iurisconsultus cognatozum gradus z affinium nosse debet: qz legibus hereditates et tutele ad quēqz proximū agnatum redire cōsueuerunt. sed z edicto ptoz primo cuiqz cognato dat bo. pos. ꝓcterea lege indiciozum publicozū cōtra affines † et agnatos testimonium inuiti dicere nō cogunt. Nomen cognationis a greca voce dictū videt.

sic enim illi vocant quos nos cognatos appellam: cognati sunt et quos agnatos lex. xij. tabu. appellat: sed hi sunt q per patrem cognati ex eadē familia sunt. q autez p feminas coniungūtur cognati tm̄ noiant proximiores ex agnatis sui dicuntur. Inter agnatos igit z cognatos hoc interest quod inter genus et speciem. nam q est agnatus et cognatus est: nōvtiqz autez qui cognatus est z agnatus est. alterū em̄ ciuile alterum naturale nomē est. Hūc vero non parcimus his noibus. i. cognatozuz etiam in seruis. itaqz parentes et liberos fratresqz etiam seruozuz dicim: ſz ad leges seruiles cognationes non pertinent. ¶ Cognationis origo et per feminas solas contingit. frater enim est z qui ex eadem matre tantū natus est: nā qui eundem patrem habent: licet diuersas matres etiam agnati sunt. ¶ Parentes vero vsq; ad tritauum apud romanos proprio vocabulo nominantur vlteriores qui non habent speciale nomen maiores appellantur. item libe ri vsq; ad trinepotem vltra bos posteriores vocantur. ¶ Sunt et ex lateribus cognati vt fratres sozoresqz z ex his progeniti: item patrui z amite auūculi et matertere. nam quoticns querit quoto gradu queqz persona sit: ab eo in cipiendum est cuius de cognatione quer imus. ¶ Et si ex inferioribus aut superioribus gradibus est recta linea sursum versum vel seozsum tendentium: facile inueniemus gradus si per singulos. proximum quēqz numeramus. nam q̄ mihi. primo gradu est. primus eius secundo gradu est mihi: similiter enim ascendentibus singulis accrescit numerus. ¶ Idem faciendum in transuersis gradibus sic frater secundo gradu est: quoniam patris vel matris persona per quos coniūgitur prioz numeretur. ¶ Gradus autem dicti sunt ad similitudinē scalarum locozuz ve procliuium quos ita ingredimur vt a proximo in proximum: id est in eum qui quasi ex eo nascitur transeamus. ¶ Transeamus nunc z singulos gradus numeremus. primo gradu cognationis sunt sursum versum duo pater et mater: deozsum versum duo filius z filia: qui tñ z plures esse possunt. Secō gradu. xij. psone continentur be auus: hoc est patris z matris pater. item auia similiter tam paterna q̄ materna: frater quoqz pervtrūqz parentē accipit. i. aut p matrem tm̄: aut p patrez: aut per vtrūqz. i. ex vtroqz parente eodē. sed hic numerū nō auget: qz nihil differt hic ab eo q eundē parentem haberet tm̄ nisi q is eosdē cognatos habet tā paternos q̄ maternos: z ideo euenire solet in his qui diuersis parentibus nati sunt: vt qui meo fratri frater sit: meus cognatus non sit. pone me fratrē habere ex eodē tm̄ patre: fratrem alium habere ex eadē matre: illi inter se fratres sunt mihi: alter cognatus non est: hi sozoz similiter numerātur vt frater. ¶ Nepos quoqz dupliciter intelligitur ex filio vel filia natus: idem est et in nepte. ¶ Tertio gradu persone continētur. xxxij. qui gradus quadrifariam itelligitur: est cm̄ aui paterni vel materni pater. proauia quoqz quattuoz psonas complectit: est em̄ aui paterni: aut auie paterne mater. item aui materni z similiter auie materne mater. patruus aūt est patris frater z ipse dupliciter intelligendus est ex patre vel matre. ¶ Auia paterna mea nupsit patrī tuo: peperit te. aut auia paterna tua nupsit patri meo: peperit me/ego tibi patruus sum. z tu mihi. Idem euenit si mulier altera alterius filio nupserit: nam qui ex his masculis nati sunt inuicem patrui sunt: que femine inuicem amite. Item masculi feminis similiter patrui. femine illis amite si vir z mulier ille filiam eius duxerit illa filia eius nupserit qui ex patre adolescentis nati erunt ex matre puelle natos fratris filios: ille eos patruos illi eas amitas appellabunt. ¶ Auunculus est frater matris eadem significatione que in patruo diximus contingit si duo viri alter alterius duxerit filiā qui ex his masculi nati fuerint inuicem auunculi: que femine inuicem matertere erunt: z eadem ratione masculi puellis auunculi. z ille illis erūt matertere. Amita est sozoz patris sicut supra accipienda. Matertera est matris sozoz similiter vt supra. ¶ Illud notandum est non quēadmodu z patris matris quoqz fratres z sozores patrui amite auunculi marterte re dicunt: ita fratris sozoriſqz filios filiaſqz nomen spe-

lo quoto gradu ab eo distant toto inter se distāt: ſz inequaliter quoto gradu distat remotioz a stipite toto inter se. cum autem sunt nati ex eodē patre non dicunt gradu inter se distare: cum si duo fuerit: vel etiā millevnuz gradum faciant. Et no. q cē in eodē gradu duobus modis ꝛc. Prīo q duo faciunt vnū graduz vt ifratrib eodē pēnatis. vel q sint in eadez linea consanguinitatis vt filij duoz fratrū. nas ipsi duos gradus faciūt z tñ sunt eodez gradu ad stipitem. item ibi. psone ad minus faciūt sex gradus. ſz ſm leges. vij. Ite no. q pñ nō est in gradu ſm quosdaz sed male. nā est in primo gradu ascendētiū: filius in primo gradu descendentiuz. vt. xxxv. q. v. c. ad sedē. z insti. e. §. ij. ité vbi recurritur ad stipitez nūq̄ stipes ꝓ gradu cōputat. Item ſz leges q de successione tractaſ cōputanſ. vj. z. vij. gradū. z etiam. x. vt insti. de suc. cog. §. j. sed ſm canones antiquos vsq; ad. vij. q de nup. tractatur. Azo. z Bu. sed hec glo. est ſm canones. nam aliter cōputantur gradus ſm leges. vt. j. per hanc legē.

ciale cognationis habere: sed ita demōstrari fratris sorozisq; filios filiaq;. quod quidem ⁊ in alijs accidere ex posteriozibus apparebit. ¶ Pronepos quoq; ⁊ pronepotis quadrifariter intelligunt. aut enim ex nepote ex filio aut ex nepote ex filia descendunt: aut ex nepte ex filio: aut ex nepte ex filia propagant. ¶ Quarto gradu persone continentur octoginta. ab auus cuius intellectus in octo psonas potrigitur: est enim proaui paterni aut materni pater: quos singulos duplici modo intelligendos diximus. aut proauie paterne aut materne pater: que et ipse singule persone dupliciter accipiuntur: abauie et he hac ratiōe numerantur. est ciū, paui paterni aut materni mater. item pauie paterne aut materne mater. ¶ Patruus magnus est frater aui q̄ auus item fratres cum duobus modis intelligantur quattuoz personas hoc nomen amplectitur: vt sit aui paterni vel materni frater qui vel est ex codēz patre id est, pauo. vel tm̄ matre cadē. i., pauia natus est. qui vero mihi est patruus magnus is patri meo vel matri mee patruus est. Amita magna est aui sozoz. auus aūt item sozoz vt supra diximus dupliciter intelligitur: ⁊ ideo hic quoq; quattuoz personas intelligimus. similiter que patris mei vel matris mee amita est mihi erit amita magna. hic aunculus magnus est auie frater: quattuoz persone huic nomini eadē ratiōe sunt subiecte mihiq; is est auunculus magnus qui patri meo vel matri mee aunculus est. ¶ Matertera magna est auie sozoz quattuoz modis. ⁊ hoc ob eandem causam intelligitur ea q̄ matri mee vel patri meo matertera est: mihi matertera magna vocatur. ¶ Eodem gradu sunt ⁊ illi q vocantur fratres patrueles: item sozozes patrueles: consobrini consobrine. hi autez sunt qui ex fratribus aut sorozibus nascunt quos quidā ita distinxerūt vt eos qdez qui ex fratribⁿ nati sunt fratres patrueles. item eas que ex fratribus nate sunt sozozes patrueles: ex fratre autez ⁊ sozoze amitinos amitinas: eos vero ⁊ eas qui queve ex sozozibus nati nateve sunt consobrinos cōsobrinas quasi sozozinos. sed plerique hos omnes consobrinos vocant sicut trebatius. ¶ Sub hac appellatione nominuⁿ persone cadunt sexdecim. he patrui filius. itē filia bifariam sicut supra numeranf. nam patris mei frater esse pōt vl' ex eodē patre vel etiā ex eadem matre sola: amite filiⁿ: item filia auunculi filiⁿ. itē filia matertere filius. item filia amite auunculo matertere: ceteris duplici intellectu fm eandem rationem patrui nomen. Fratris sozozisq; nepos ac neptis eodem gradu sunt sed ⁊ frater. Item sozoz nepos ve ⁊ neptis dupliciter accepti continebunt personas sexdecim sic. fratres ex eodem parente: nepos ex filio: nepos ex filia. fratris eodem patre nati neptis ex filio: neptis ex filia fratris alio patre eademq; matre nati: neptis ex filio: neptis ex filia eademq; causa octo persone efficiunt vt alie octo accedant: ex sozoze natozum nepotes nepteisq; similiter numerantur a nobis. fratris autem mei nepos neptisq; me patruum magnum appellant. Fratrum sozozūq; meozum nepotes nepteisq;. item mei inter se consobrini sunt. Abnepos abneptis hi sunt pronepotis. pneptis filius filia: nepos neptisve nepotis neptis filij filieve pronepos pronepotis nepote vel ex filio nato vel ex filia nepte: vel ex filio nata vel ex filia acceptis vt ad singulas personas gradu descendamus: sic filius/ nepos/ pronepos/ abnepos/ filius/ nepos/ pronepos/ abneptis/ filius nepos pronepotis: abnepos abneptis. similiter he persone numerabuntur propōita filia: ⁊ sic fient sexdecim. ¶ Quinto gradu persone continentur. c. octoginta quattuoz attauus scilicet ⁊ attauia: ⁊ attau⁹ est abaui vel abauie pater proaui vel proauie auus aui aueq; proauus matris vel patris abauus. huius appellatio personas complectitur sexdecim enumeratione facta tam per mares q̄ per feminas: vt sic ad singulas personas perueniamus pater auus proauus abauus attauus. pater auus proauus: abauia attauus. pater auia proauus abau⁹ attauia. pater auia, pauus abauia attauus. pater auia attauia attau⁹. pater auia proauia abauia attauus. similiter matris persona, ppōita numeratio fiet. Abauia totidem personas continet eadem ratione numeratas. i. sexdecim. ¶ Patruus maior est proaui frater patris vel matris patruus magnus. sub hoc nomine erunt persone octo ⁊ sic nomine enumerabuntur: pater auus proauus abauus frater proaui pater auus, pauus abauia frater, pauie. pater aui proauus abauus pater, paui pater auie, pauus abauia mater, pauie. totidem erūt in matris psona ⁊ pauo eius, ppōitis. ideo autem fratrē, pauie enumerantes ante abauum ponim⁹ q̄ vt supra significamus nō aliter pueniturad eus de quo querif/ nisi p eos transitum fuerit ex qbus nascit abauūculus maior. i., pauie frater: patris vel matris aunculus magnus eadem o inumeratiōe. hic quoq; octo personas computabimus: hoc tm̄ immutato vt is pro fratre proauie, pponatur. ¶ Amita maior ea est proaui sozoz patris vel matris est amita maior ea, paui sozoz amita magna: q̄ ad numerū ⁊ expositionē psonarū eadez erūt immutato hoc vt, paui sozoz ad extremum ponat. ¶ Matertera maior hoc ē sozoz, pauie patris vel matris matertera magna numerus personaruz idem est vt in nouissimo ponatur, pauie sozoz: hos omnes patruos maiozes quos retulimus quidā appellant ita: ppatruus/, pauunculus/, p amita/, pmatertera: quos tm̄ ego ita noio: illi contra fratris vel sozozis, pnepotē me demonstrant. ¶ Patrui magni filius filia sunt fratris aui filius filia proaui, pauie nepos neptis ex filio filia patris vel matris consobrinus cōsobrina octo personas. ⁊ hic computabimus q̄ auus et frater vt iam dictum est dupliciter accipiuntur: ⁊ ideo patrui magni filius quattuoz implent/ totidem filia. ¶ Amite magne filius filia hi sunt aui sozozis filius filia, paui, pauie nepos neptis ex filia patris vel matris consobrinus consobrina. numerus personarum idem est qui supra. Auunculi magni filius filia: hi sunt auie patris filius filia: paui aut, pauie nepos neptis ex filio patris vel matris cōsobrinⁿ consobrina numerus idē. Matertere mater filius filia: hi sunt auie sozozis filius filia, paui, pauie nepos neptis. ex filia patris vel matris cōsobrinus consobrina. computatio eadem psonarū quas enumerauimⁿ. ¶ Patrui magni filius eius de cuius cognatione queritur, ppioz consobrinⁿ vocat. nā (vt ⁊ maffuri ait) quem quis appellat prioze sobrinū q̄ est patris vel matris sue consobrinus aut consobrina: ab eo cōsobrini consobrine vel filius filia noiat. ¶ Patrui nepos neptis hi sunt aui paterni vel auie pfne, pnepos, pneptis ex nepote ex filio natis cōsobrini cōsobrine filius filia octo psonas continebūt: quattuoz nepos quattuoz neptis. qz ⁊ patruⁿ dupliciter accipif: nepos vel neptis sub singulis patruozum psonis duplicatur. Amite nepos vel neptis: hi sunt aui paterni vel auie paterne, pnepos pronepotis ex nepote vel ex nepte filia natis consobrini consobrine filius filia: numerus idem est. Auunculi nepos neptis hi sunt aui materni vel auie materne, pnepos, pneptis: cetera eadem q̄ in patrui nepote vel nepte his oibus quos de patrui nepote, pposuimus: de cuius cognatiōe queritur propioz sobrinus est: nam patris vel matris cozū consobrinus est. ¶ Fratris, pnepos pronepotis hi cōtinebunt psonas sexdecim fratre dupliciter ⁊ pronepote et pronepte singulis quadrifariam (vt supra demonstrauimus) acceptis. Sozozis, pnepos, pneptis similiter. xvj. personas continebunt. ¶ Atnepos atneptis hi sunt abnepotis vel abneptis filius filia: pronepotis vel pronepotis nepos pronepotis nepotis vel neptis pronepos pronepotis filij vel filie: abnepos abneptis numerabuntur sub hac appellatione. xxxij. persone: quia abnepos. xvj. habet: et totidem abneptis. ¶ Sexto gradu continentur persone

† Concor. c. pmo gradu. ibi: qui to gradu veniunt supra qdē attau⁹ attauia: infra adnepos adneptio. xxxv. q. v.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010